Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ŁOWIEC POLSKI

III Pokaz trofeów łowieckich. Stoisko Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Prof. Ignacego Mościckiego. Fot. N. Pelczyński.

ORGAN
POLSKIEGO ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ ŁOWIECKICH

Nr. 15 (755) 20 MAJA 1934 R.

ZARZĄD WIELKOPOLSKIEGO ZWIĄZKU MYŚLIWYCH

zawiadamia P. P. Członków, że w czwartek, dn. 24 maja r. b., o godz. 15-tej odbędzie się na sali Związku Oficerów Rezerwy, Poznań, Stary Rynek 80/82 dom ogrodowy, wejście A I

WALNE ZEBRANIE

z następującym porządkiem dziennym:

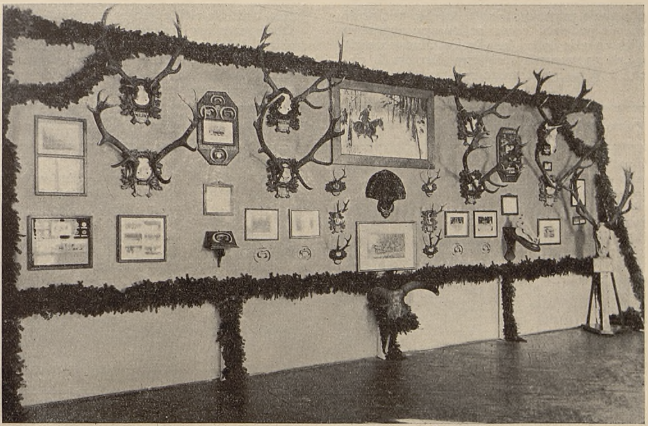
1. Zagajenie.
2. Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zebrania.
3. Uroczyste wręczenie wysokich odznaczeń łowieckich:
   a) nadanych przez P. Z. S. Ł. w Warszawie poszczególnym wybitnym myśliwym hodowcom i urzędnikom państwowym.
   b) leśnikom za walkę z kłusownictwem przyznanych przez W. Z. M.
4. Sprawozdanie Zarządu:
   a) prezesa,
   b) skarbnika,
   c) komisji rewizyjnej.
5. Udzielenie absolutorjum przez Walne Zebranie ustępującemu Zarządowi.
6. Nowe wybory:
   a) Zarządu,
   b) Komisji Rewizyjnej,
   c) Sądu Łowieckiego.
7. Uchwalenie wysokości składki członkowskiej na rok 1934.
8. Odczyt z przezroczami p. t. „Polowanie na jelenia podczas rykowiska" wygłosi p. Dyrektor Śliwiński z Gniezna.
9. Wolne wnioski.
10. Zamknięcie.

Wstęp na zebranie dozwolony tylko zaproszonym gościom oraz członkom W. Z. M.

ZARZĄD

Celem uniknięcia niepożądanych pomyłek, uprzejmie prosimy P.P. Prenumeratorów, wpłacających kwoty pieniężne na konto nasze w P. K. O. Nr. 8.082 lub za pomocą przekazów pieniężnych — o podawanie na odwrocie tychże „celu przeznaczenia" wpłaty oraz dokładny adres.

ADMINISTRACJA

Stoisko Zdzisława hr. Tarnowskiego z Dzikowa. Fot. N. Pelczyński.

JANUSZ DOMANIEWSKI.

III-ci POKAZ TROFEÓW ŁOWIECKICH W WARSZAWIE.

Po rocznej przerwie, w dniach 14.IV — 3.V odbył się w tym roku III-ci Pokaz Trofeów Łowieckich w Warszawie. Pierwszy pokaz miał miejsce w roku 1931. Zgromadzono na nim 811 eksponatów, w tem trofeów 676. Drugi pokaz odbył się w roku 1932. Zgromadzono na nim 282 eksponaty, w tem trofeów 277. Na pokazie tegorocznym wystawiono 1114 eksponatów, w tem trofeów 1011. Tak więc na trzecim pokazie było trofeów więcej, niż na dwu pokazach poprzednich razem wziętych.

Tak liczne obesłanie pokazu przypisać należy energicznej akcji Związku, który, ze względu na odbywający się jednocześnie w Warszawie zjazd Międzynarodowej Rady Łowieckiej, dołożył wszelkich starań, by pokaz wypadł jak najlepiej i co za tem idzie, by goście zagraniczni mogli w całej pełni ocenić bogactwo łowieckie Polski. Tym wszystkim, którzy stanęli do apelu Związku i poszli na rękę w jego poczynaniach należy się gorąca wdzięczność całego zorganizowanego łowiectwa polskiego.

Z drugiej strony zaznaczyć należy, że pokaz ten wyszedł z ram normalnych i z tego względu, że przyjmowano nań trofea bez ograniczenia co do czasu ich zdobycia. A to mianowicie z tego względu, by można było ustanowić rekordy Polski w zakresie poszczególnych gatunków zwierzyny. Niestety jednak sprawy rekordów nie udało się załatwić z powodów, które omówię w najbliższym czasie w oddzielnym artykule.

Podobnie jak w latach poprzednich pokaz odbył się w lokalu Oficerskiego Kasyna Garnizonowego w Alei Szucha. W pięknych salach tego lokalu rozmieszczono trofea w sposób zarówno estetyczny, jak i efektowny. Rozmieszczono je według województw, z wyjątkiem szabel dziczych, które zostały zgromadzone razem w specjalnych gablotach. To ostatnie było konieczne ze względu na niebezpieczeństwo kradzieży. Na wyraźne żądanie wystawców robiono od tej zasady wyjątki, dzięki czemu niektóre szable dzicze wisiały między innemi trofeami danego województwa.

Natomiast w katalogu trofea zostały spisane według poszczególnych gatunków zwierzyny, w zakresie każdego gatunku według kolejności województw. Taki układ katalogu, zdaniem mojem, jest najdogodniejszy dla zwiedzających. Wogóle ten katalog w porównaniu z katalogami poprzednich pokazów stanowi znaczny krok naprzód już z tego względu chociażby, że znajdujemy w nim dokładne dane co do czasu (dokładna data) i miejsca (z podaniem nietylko województwa, ale i powiatu) zdobycia trofeum. Jeśli w katalogu tym są pewne, może zbyt liczne niedokładności, to już nie z winy Komitetu Pokazu, a właśnie wystawców. W sprawie tych trudności, których przysparzają Komitetowi wystawcy przez swą opieszałość, niedokładność i niedbalstwo, pozwolę sobie jeszcze zabrać głos później.

Poszczególne województwa obesłały pokaz bardzo nierównomiernie. Najlepiej ilustruje to załączone zestawienie, w którem jednocześnie podano ilość złotych medali (w klasyfikacji ogólnej), oraz pierwsze miejsca na pokazie w zakresie poszczególnych gatunków zwierzyny. Zaznaczam, że w stosunku do katalogu jest tu pewna niezgodność, ze względu na to, że po wydrukowaniu katalogu nadesłano pewną ilość eks-

ponatów, z drugiej zaś strony pewna ilość zgłoszonych eksponatów nie nadeszła.

Wykaz ten obejmuje tylko 8 gatunków zwierzyny. Są to te gatunki, które mojem zdaniem powinny być przyjmowane na pokazy łowieckie. Podkreślam, że jest to moje prywatne zdanie, którego większość Komitetu nie podziela, czego najlepszym dowodem jest, że na pokazie były i inne trofea. Muszę zresztą przyznać, że wystawianie wachlarzy głuszców, lir cietrzewich i t. p. wpływa bardzo na urozmaicenie wystawy.

dnak sporo takich, które, niestety, na pokaz nie zostały zgłoszone. To samo dotyczy parostków. Brak było przedewszystkiem rekordowych parostków hr. Mycielskiego oraz kapitalnych rogaczy p. Glinki. Niemniej jednak to, co zobaczyli nasi zagraniczni goście, było dla nich poprostu rewelacją.

Obok parostków podziwiali oni przedewszystkiem szable. Istotnie zgromadzono ich na wystawie dużo i to takich, które naprawdę można było podziwiać. Dość powiedzieć, że przy bardzo wysokich wymaganiach na 183 wystawionych premjowano 109 par,

	Województwa	Niedźwiedź	Ryś	Żbik	Wilk	Dzik	Łoś	Jeleń	Sarna	Ilość wystawionych trofeów	Ilość złotych medali	Pierwsze miejsca
1.	Poznań	—	—	—	—	12	—	33(2)	115(1)	160	3	
2.	Lwów	—	1(1)	—	—	24(2)	—	12(3)	61(4)	98	10	1—Odyniec. 1—Rogacz
3.	Stanisławów	8(3)*	2	1(1)	4(1)	7(1)	—	31(6)	40	93	12	1—Niedźwiedź. 1—Żbik
4.	Lublin	—	—	—	—	23(5)	—	—	68	91	5	
5.	Wołyń	—	3	—	2	10(1)	1(1)	—	62	78	2	
6.	Kielce	—	—	—	—	9	—	5	50(1)	64	1	
7.	Nowogródek	—	11(2)	—	8	34(4)	5(1)	—	1	59	7	1—Ryś. 1—Byk (Łoś)
8.	Polesie	—	6	—	8(3)	23(1)	18	3(2)	—	58	6	1—Wilk
9.	Białystok	—	3	—	11(1)	12	2	4	24	56	1	
10.	Pomorze	—	—	—	—	—	—	7	42	48	—	
11.	Warszawa	—	—	—	—	6	—	13(1)	6	25	1	
12.	Tarnopol	—	—	—	—	17(6)	—	—	7 (3)	24	9	
13.	Łódź	—	—	—	—	5	—	9 (2)	5	19	2	
14.	Kraków	—	1	—	—	1	—	1	10	13	—	
15.	Wilno	—	6	—	7	—	—	—	—	13	—	
16.	Śląsk	—	—	—	—	—	—	1 (1)	1	2	1	1—Byk (Jeleń)
	Razem trofeów	8	33	1	40	183	26	119	492	902		
	Złotych medali	3	3	1	5	20	2	17	9		60	

*) Cyfry w nawiasach oznaczają ilość złotych medali.

W wykazie powyższym zestawiono województwa według ilości nadesłanych eksponatów. Kto zechce się nad nią zastanowić, może z tej tablicy wysnuć dużo ciekawych wniosków. Komentarze i pomoc z mej strony, jak sądzę, są zbyteczne.

Czy z pokazu można być zadowolonym? Sądzę, że tak. Wypadł on bardzo dobrze, jakkolwiek mógł wypaść znacznie lepiej, gdyby nadesłano wszystko, co powinno się było tu znaleźć. Jeśli jednak nie widzieliśmy wszystkiego, co powinno było być zgromadzone, to w każdym razie widzieliśmy dużo rzeczy pierwszorzędnych. Znacznie więcej, niż na pokazach poprzednich. Widzieliśmy w każdym razie tyle, że z radością można było stwierdzić intensywny rozwój łowiectwa w Polsce i to zarówno pod względem ilości produkowanej w łowiskach zwierzyny, jak też i jej jakości.

Niestety, brak miejsca nie pozwala mi tu omawiać szczegółowo wszystkiego, co chciałbym omówić. Muszę się ograniczyć do bardzo krótkich uwag o poszczególnych gatunkach zwierzyny.

Z niedźwiedzi podziwialiśmy przedewszystkiem olbrzyma inż. Władysława Burzyńskiego. Rekordowy ten niedźwiedź ma jednak nieładne rdzawe zabarwienie. Jakkolwiek mniejszy, lecz wyjątkowo piękny pod względem barwy jest niedźwiedź Pana Prezydenta Rzplitej. Jest on tak ciemny, że niemal czarny. Niewiele pod względem piękna ustępuje mu niedźwiedź generała Kazimierza Fabrycego.

Rysi i wilków było bardzo dużo i to bardzo pięknych.

Łosie były reprezentowane przedewszystkiem przez zbiory Karola ks. Radziwiłła, który ma tak wielkie zasługi w restytucji łosi w Polsce. Ilość łosi zabitych u Jarosława hr. Potockiego jest znacznie mniejsza, ale zato takiego byka, jakiego zdobył w Rzepichowszczyźnie ubiegłej jesieni p. Steinhagen, w Dawidgródeckim zbiorze niema.

O jeleniach bardziej szczegółowo piszę niżej. Tu zaznaczę tylko, że było dużo pierwszorzędnych byków, zarówno nizinnych, jak i karpackich. Znam jednak

w tem medale złote otrzymało 20 odyńców. Już to pod względem parostków i szabel nie posiadamy narazie w Europie konkurencji.

Starannie opracowane, bardzo ciekawe i pouczające były zestawienia statystyczne i mapy rozmieszczenia zwierzyny łownej w lasach państwowych, wystawione przez Dyrekcję Naczelną Lasów Państwowych.

Na specjalną wzmiankę zasługują zbiory odznak łowieckich kapitana Józefa Wł. Kobylańskiego. Zbiory te stale wzrastają. Na drugim pokazie wystawił kapitan Kobylański 120 odznak, na tegorocznym widzieliśmy ich już 184. Życzyć należy niestrudzonemu zbieraczowi, by zbiór jego nadal wzrastał w tem tempie.

W dalszym ciągu niniejszego sprawozdania z pokazu podaję wykaz odznaczeń, przyznanych przez Komitet Pokazu. Wyjaśniam przy okazji, że na konkurs przyjmowane były:

1. Poroża zwierzyny płowej.
2. Szable dzików.
3. Skóry drapieżników.
4. Mapy, zestawienia, wykazy i t. p. z zakresu łowiectwa, dające pogląd bądź to na określone gospodarstwa łowieckie, bądź też na większe obszary Rzeczypospolitej.

W konkursie trzema stopniami tarcz nagradzano wyniki hodowli. Trzema stopniami medali trofea.

Trofea nagradzane są w dwu kategorjach:

1. W kategorji ogólnej.
2. W kategorjach wojewódzkich.

W kategorji ogólnej trofea nagradzane są według objektywnych kryterjów, obowiązujących dla całej Polski (z wyjątkiem jeleni, gdzie osobne kryterjum obowiązuje dla jeleni karpackich), na podstawie punktacyj, przyczem dla otrzymania odpowiedniego medalu dane trofeum musi mieć określoną ilość punktów. Narazie wyjątek stanowią niedźwiedzie, dla których punktacja nie została dotychczas ustalona.

W kategorji wojewódzkiej zasadniczo wyróżniane są trzy najlepsze trofea każdego gatunku zwierzyny

w województwie. Te trofea nagradzane są trzema małemi medalami: złotym, srebrnym i bronzowym. Jeśli jednak jakieś trofeum w ogólnej klasyfikacji zostało odznaczone medalem, to konsekwentnie otrzymuje ono conajmniej tej samej wartości medal wojewódzki. Wynika z tego, że np. rogacz jakiś, nie mający odznaczenia w kategorji ogólnej, może być odznaczony w kategorji wojewódzkiej o tyle tylko, o ile trzy rogacze z danego województwa nie zostały odznaczone w kategorji odznaczeń ogólnych.

Poza konkursem były przyjmowane na pokaz: wypchane ssaki i ptaki, literatura łowiecka, sztuka związana z łowiectwem i wszelkie anomalja.

Eksponaty te były nagradzane trzema stopniami żetonów.

W wykazie odznaczonych trofeów podaję szczegółowe dane, dotyczące każdego trofeum. W sprawozdaniach z poprzednich wykazów nie było to możliwe z powodu braku odpowiednich danych.

Każde wymienione trofeum opatrzone jest więc:

1. Numerem porządkowym, oznaczającym kolejność miejsca na wystawie, według punktacji.
2. Za tym numerem porządkowym wymieniony jest numer, pod którym dane trofeum zostało zapisane w katalogu pokazu.
3. Następnie w nawiasie podana jest ilość punktów.
4. Zkolei idzie data zabicia.
5. Miejsce zabicia.
6. Nazwisko właściciela trofeum.
7. Nazwisko hodowcy.
8. Nazwisko myśliwego, który zdobył trofeum.

Jeżeli właścicielem trofeum, hodowcą i myśliwym jest ta sama osoba, wówczas bez żadnych objaśnień piszę tylko nazwisko. Przykład:

2—Nr. 725 (punktów 2685). XII. 1923. Skała, pow. Borszczów, woj. Tarnopol. Agenor hr. Gołuchowski.

To znaczy, że w danym razie hr. Gołuchowski jest właścicielem trofeum, hodowcą i jednocześnie myśliwym, który trofeum zdobył, a odyniec jego ma drugie miejsce na pokazie.

W zakończeniu tego wstępu zaznaczyć jeszcze muszę, że prócz odznaczeń, nadanych przez Związek, na pokazie zostały nadane odznaczenia (medale złote, srebrne i bronzowe) przyznane przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych. Spis tych odznaczeń będzie ogłoszony w „Łowcu Polskim" po zatwierdzeniu ich przez wspomniane Ministerstwo.

ODZNACZENIA DLA HODOWCÓW.

Złotą tarczę otrzymali:

1. Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych: za tablice statystyczne i mapy rozmieszczenia zwierzyny w lasach państwowych.
2. Dyrekcja Lasów Państwowych w Wilnie: za mapy rozmieszczenia zwierzyny.
3. Poleskie Towarzystwo Myśliwskie: za wzorowo prowadzoną gospodarkę łowiecką.
4. Alfred hr. Potocki: za hodowlę sarn.
5. Jarosław hr. Potocki: za hodowlę łosi.
6. Maurycy hr. Potocki: za wzorowo prowadzoną gospodarkę łowiecką w Jabłonnie.
7. Henryk ks. Pszczyński: za hodowlę jeleni.
8. Karol. ks. Radziwiłł: za hodowlę łosi.
9. Zdzisław hr. Tarnowski: za hodowlę jeleni.
10. Aleksander margr. Wielopolski: za hodowlę sarn.

Srebrną tarczę otrzymali:

1. Ppłk. rez. Konstanty Chłapowski: za hodowlę sarn.
2. P. Stefan Ender: za hodowlę jeleni.
3. Jerzy ks. Lubomirski: za hodowlę sarn.
4. Ignacy hr. Mielżyński: za hodowlę sarn i danieli.
5. Nadniemeńskie Kółko Łowieckie: za gospodarkę łowiecką.
6. Płockie Towarzystwo Racjonalnego Polowania: za gospodarkę łowiecką.
7. Maciej ks. Radziwiłł: za hodowlę sarn.
8. Janusz ks. Radziwiłł: za hodowlę sarn.
9. P. Aleksander Steinhagen: za gospodarkę łowiecką.
10. Władysław hr. Tyszkiewicz: za hodowlę sarn.
11. Zarząd Łowiectwa Terenów Reprezentacyjnych w Spale: za gospodrakę łowiecką.

Bronzową tarczę otrzymali:

1. P. Joachim Jarochowski: za hodowlę sarn.
2. P. Hieronim Siemieński: za gospodarkę łowiecką.
3. Stanisław hr. Zamoyski: za gospodarkę łowiecką.

NIEDŹWIEDŹ.

a) **Odznaczenia w ogólnej klasyfikacji.**

Medal złoty:

1. Nr. 1.—15.XII.1932. Nadleśnictwo Ilemnia, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Pan Prezydent Rzeczypospolitej Prof. Ignacy Mościcki.
2. Nr. 758.—9.III.1905. Jasień, pow. Kałusz, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Władysław Burzyński. Hodowca Andrzej hr. Potocki.
3. Nr. 760.—27.XI.1933. Nadleśnictwo Suchodół, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy gen. dyw. Kazimierz Fabrycy. Hodowca Lasy Państwowe.

Medal srebrny:

4. Nr. 759.—28.X.1926. Rozhurcze, pow. Stryj, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy p. Ludomir Cieński. Hodowca p. W. Barański.
5. Nr. 764.—1930. Sołotwina, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy Jerzy hr. Potocki. Hodowca Lasy Państwowe.
6. Nr. 761.—29.XI.1933. Nadleśnictwo Rafajłowa, pow. Nadworna, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy p. Premjer Janusz Jędrzejewicz. Hodowca, Lasy Państwowe.
7. Nr. 762.—1923. Perehińsko, pow. Dolina, woj. Stanisławów. P. Stanisław Kiełczewski.

b) **W klasyfikacji wojewódzkiej.**

S t a n i s ł a w o w s k i e.

Medale złote otrzymały skóry wyżej wymienione, oznaczone numerami katalogu: 1, 758, 760. *Medale srebrne:* 759, 764, 761, 762.

RYŚ.

Przy premjowaniu rysi zastosowano formułę: $(a \times b) + d$. Gdzie *a* jest to długość skóry, mierzona od końca nosa do końca ogona, *b* — szerokość skóry, *d* — piękno skóry.

Przy oznaczaniu szerokości przyjęto, że jedna trzecia rozpiętości przednich łap, zsumowana z wymiarem szerokości skóry, mierzonej na poziomie komory, podzielona przez dwa, daje średnią cyfrę normalnej szerokości skóry rysia.

Piękno skóry stopniuje się według 5 stopni. Przy pierwszym stopniu *d* równa się 5% $(a \times b)$, przy drugim 10%, przy trzecim 15%, przy czwartym 20%, przy piątym 25%.

Ta formuła premjowania skór rysich została opracowana przez d-ra Marjana Obniskiego.

Złote medale przyznano skórom od 74 punktów, srebrne od 70, bronzowe od 64 punktów.

Wykaz skór premjowanych przedstawia się, jak następuje.

a) **Klasyfikacja ogólna.**

Medal złoty:

1. Nr. 774 (punktów 74,97). 26.II.1930. Hrudopol, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Jan ks. Drucki-Lubecki. Hodowca Antoni hr. Jundziłł.
2. Nr. 769 (punktów 74,82). 10.I.1931. Wereszyca,

pow. Gródek Jagiell. woj. Lwów, dr. Stanisław hr. Tyszkiewicz.

3. Nr. 770 (punktów 74,82). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy p. Teodor Ender. Hodowca Jarosław hr. Potocki.

Medal srebrny:

4. Nr. 766 (punktów 71,82). 2.II.1934. Białowieża, pow. Bielsk, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy p. wojewoda Marjan Zyndram-Kościałkowski. Hodowca Lasy Państwowe.

5. Nr. 767 (punktów 71,68). II.1932. Białowieża, pow. Bielsk, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy gen. dyw. Kazimierz Sosnkowski. Hodowca Lasy Państwowe.

6. Nr. 788 (punktów 70,69). Data zdobycia trofeum? Jesień-Hryńków, pow. Kałusz, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Wasyl Morytz.

7. Nr. 794 (punktów 70,41). II.1933. Horodziec, pow. Dzisna, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy Tadeusz hr. Plater-Zyberk. Hodowca J. hr. Plater-Zyberk.

8. Nr. 778 (punktów 70,33). 15.II.1934. Albertyn, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Ksawery Michał hr. Pusłowski. Hodowca Władysław hr. Pusłowski.

9. Nr. 781 (punktów 70,06). 12.II.1932. Telehany, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy generał Cz. Jarnuszkiewicz. Hodowca Wojciech hr. Pusłowski.

Medal bronzowy:

10. Nr. 773 (punktów 69,72). 13.I.1927. Synkowicze, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Jan ks. Drucki-Lubecki. Hodowca hr. Hutten-Czapski.

11. Nr. 782 (punktów 68,88). 1929. Nadleśnictwo Kartuz. Bereza, pow. Kosów, woj. Polesie, p. Stanisław Kiełczewski.

12. Nr. 796 (punktów 68,63). 6.II.1928. Karasin, pow. Sarny, woj. Wołyń. Właściciel trofeum prof. Józef Gieysztor. Hodowca p. M. Slozkin. Myśliwy p. Juljusz Florkowski.

13. Nr. 790 (punktów 68,34). 8.I.1934. Belmont, pow. Brasław, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Jan Freyman. Hodowca Marjan hr. Mikulicz-Radecki.

14. Nr. 784 (punktów 68,31). 2.II.1933. Pieski, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i hodowca Franciszek hr. Pusłowski. Myśliwy Józef hr. Stecki.

15. Nr. 797 (punktów 68,04). XI.1932. Karasin, pow. Sarny, woj. Wołyń., p. Zygmunt Ołdakowski.

16. Nr. 792 (punktów 65,91). 11.I.1934. Belmont, pow. Brasław, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Jan Freyman. Hodowca Marjan hr. Mikulicz-Radecka.

17. Nr. 787 (punktów 65,58). Data zdobycia trofeum? Jasień-Hryńków, pow. Kałusz, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Wasyl Morytz.

18. Nr. 795 (punktów 64,01). 7.II.1928. Karasin, pow. Sarny, woj. Wołyń. Właściciel trofeum i myśliwy p. Władysław Gieysztor. Hodowca p. M. Slozkin.

b) **W poszczególnych województwach.**

N o w o g r ó d z k i e.

Medale złote otrzymały skóry wyżej wymienione oznaczone numerami katalogu: 774, 770. *Medal srebrny:* 778. *Medal bronzowy:* 773.

L w o w s k i e.

Medal złoty: 769.

B i a ł o s t o c k i e.

Medal złoty: 766. *Medal srebrny:* 767.

S t a n i s ł a w o w s k i e.

Medal złoty: 788. *Medal srebrny:* 787.

W i l e ń s k i e.

Medal złoty: 794. *Medal srebrny:* 790. *Medal bronzowy:* 792.

P o l e s k i e.

Medal złoty: 781. *Medal srebrny:* 782. *Medal bronzowy:* 784.

W o ł y ń s k i e.

Medal złoty: 796. *Medal srebrny:* 797. *Medal bronzowy:* 795.

ŻBIK.

Medal złoty w klasyfikacji ogólnej i *złoty* w wojewódzkiej: Nr. 798. XI.1927. Worochta, pow. Nadworna, woj. Stanisławów. Juljusz hr. Bielski.

WILK.

Przy premjowaniu wilków zastosowano formułę: $(a \times b) + d$. Gdzie *a* jest to długość skóry mierzonej od początku nosa do nasady ogona, *b* — szerokość skóry w klatce piersiowej, to znaczy w komorze, *d* — piękno skóry. Piękno skóry stopniuje się według 5 stopni. Przy pierwszym stopniu *d* równa się 5% $(a \times b)$, przy drugim stopniu 10%, przy trzecim 15%, przy czwartym 20%, przy piątym 25%.

Ta formuła została opracowana przez d-ra Marjana Obniskiego i p. Czesława Lisowskiego.

Złote medale przyznano skórom od 12000 punktów, srebrne od 11000 punktów, bronzowe od 9000 punktów.

Wykaz skór przemjowanych przedstawia się w sposób następujący:

a) **Klasyfikacja ogólna**.

Medal złoty:

1. Nr. 819 (punktów 15070). 1934. Stefanińsk, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Roman hr. Potocki. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

2. Nr. 823 (punktów 14338). XII.1933. Nadleśnictwo Wiado-Tupice, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Henryk Steinhagen. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

3. Nr. 2 (punktów 13375). 23.I.1933. Białowieża pow. Bielsk, woj. Białystok. Pan Prezydent Rzeczypospolitej Prof. Ignacy Mościcki.

4. Nr. 824 (punktów 12953). 1.II.1930. Dawidgródek, pow. Stolin, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Benedykt hr. Tyszkiewicz. Hodowca Karol ks. Radziwiłł.

5. Nr. 825 (punktów 12340). 23.II.1934. Zawadka, pow. Kałusz, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy p. Ludomir Cieński. Hodowca p. W. Schindler.

Medal srebrny:

6. Nr. 810 (punktów 11823). 8.I.1934. Byteń, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Karol bar. Ike-Duninowski. Hodowca pp. Zaborowski i Jasinkowicz.

7. Nr. 835 (punktów 11592). 1931. Puszcza Rudnicka, pow. Wilno-Troki, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy p. Józef Skrzypek. Hodowca Koło Miłośników Łowiectwa.

8. Nr. 837 (punktów 11512). II.1933. Zabłocie, pow. Kowel, woj. Wołyń. Właściciel trofeum i myśliwy p. Henryk Steinhagen. Hodowca Warszawskie Koło Myśliwskie.

9. Nr. 817 (punktów 11461). II.1933. Zawiszcze, pow. Pińsk, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy pułk. A. Brzechwa-Ajdukiewicz. Hodowca K. W. hr. Pusłowski.

10. Nr. 811 (punktów 11189). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i hodowca Jarosław hr. Potocki. Myśliwy Stanisław hr. Milewski-Lipkowski.

11. Nr. 821. (punktów 11188). 8.II.1934. Byteń, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Janusz Regulski. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

12. Nr. 820 (punktów 11023). 7.III.1934. Byteń, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Janusz Regulski. Hodowca Poleskie Tow. Myśliwskie.

Medal bronzowy:

13. Nr. 816 (punktów 10950). 28.II.1931. Dziewiątkowicze, pow. Słonim, woj. Nowogródek. P. Olgierd Slizień.

14. Nr. 806 (punktów 10870). 1932. Nadleśnictwo Berszty, pow. Grodno, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy p. E. Steliński. Hodowca Nadniemeńskie Kółko Łowieckie.

15. Nr. 834 (punktów 10508). 1934. Puszcza Rudnicka, pow. Wilno-Troki, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy p. Józef Skrzypek. Hodowca Koło Miłośników Łowiectwa.

16. Nr. 822 (punktów 10378). 7. I. 1934. Nadleśnictwo Wiado-Tupice, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Kazimierz Skarżyński. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

17. Nr. 827 (punktów 10214). Data zdobycia trofeum? Jasień, pow. Kałusz, woj. Stanisławów. Złapany w żelaza. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski.

18. Nr. 828 (punktów 9984). Data zdobycia trofeum? Jasień, pow. Kałusz, woj. Stanisławów. Złapany w żelaza. Zdzisław hr. Tarnowski.

19. Nr. 809 (punktów 9841). 8.II.1934. Byteń, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Karol bar. Ike- Duninowski. Hodowca pp. Zaborowski i Jasinkowicz.

20. Nr. 804 (punktów 9821). 2. XI. 1933. Nadleśnictwo Kuźnica, pow. Sokółka, woj. Białystok. P. wojewoda Marjan Zyndram-Kościałkowski.

21. Nr. 832 (punktów 9690). 1. II. 1934. Wiel. Solleczniki, pow. Wilno-Troki, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy p. Marjan Hubert Obniski. Hodowca p. Karol Wagner.

22. Nr. 831 (punktów 9567). 21. XII. 1933. Wiel. Solleczniki, pow. Wilno-Troki, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy p. Marjan Hubert Obniski. Hodowca p. Karol Wagner.

23. Nr. 829 (punktów 9555). 9. I. 1934. Belmont, pow. Brasław, woj. Wilno. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Jan Freyman. Hodowca Marjan hr. Mikulicz-Radecki.

24. Nr. 803 (punktów 9159). 10. XI. 1932. Nadleśnictwo Kuźnica, pow. Sokółka, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy p. wojewoda Marjan Zyndram-Kościałkowski. Hodowca Lasy Państwowe.

b) **W poszczególnych województwach.**

P o l e s k i e.

Medale złote otrzymały skóry wyżej wymienione, oznaczone numerami katalogu: 819, 823, 824. *Medale srebrne:* 817, 821, 820. *Medal bronzowy:* 822.

B i a ł o s t o c k i e.

Medal złoty: 2. *Medal srebrny:* 806. *Medale bronzowe:* 804, 803.

S t a n i s ł a w o w s k i e.

Medal złoty: 825. *Medal srebrny:* 827. *Medal bronzowy:* 828.

N o w o g r ó d z k i e.

Medal złoty: 810. *Medal srebrny:* 811. *Medale bronzowe:* 816, 809.

W i l e ń s k i e.

Medal złoty: 835. *Medal srebrny:* 834. *Medale bronzowe:* 829, 832, 831.

W o ł y ń s k i e.

Medal złoty: 837.

DZIK.

Na pierwszym i drugim pokazie przy sądzeniu szabel, brano pod uwagę: 1. Długość szabli (dłuższej), 2. Największą szerokość szabli, 3. Największy obwód fajki. Pomiary brano w milimetrach. Przez dodanie rezultatów tych pomiarów otrzymywano sumę punktów. Za szable od 290 punktów przyznawano medal bronzowy, od 320 punktów — medal srebrny, od 350 punktów — medal złoty.

Pierwszy pokaz był bardzo licznie obesłany. Nagrodzono na nim 35 par szabel. W tem było medali złotych 8, medali srebrnych 15, medali bronzowych 12. Pierwsze miejsce otrzymały sławne szable Juljusza hr. Bielskiego (432 punkty). Następne były szable p. Gustawa Czarnockiego (364 punkty). Drugi pokaz był obesłany gorzej. Nagrodzono na nim wszystkiego 13 par szabel. W tem medali złotych było 6, medali srebrnych 6, bronzowy — 1.

W roku bieżącym premjowano 109 par szabel. W tem medali złotych 20, srebrnych 41, bronzowych 48.

W roku bieżącym poddano rewizji dotychczasową metodę punktacji: mianowicie po gruntownem rozważeniu i przedyskutowaniu przyjęto metodę, zaproponowaną przez inż. Henryka Sosonko. Metoda ta jest o tyle lepsza od wszelkich innych, dotychczas stosowanych, że w klasyfikowaniu bierze się pod uwagę masę szabel. Samą więc długością szable nie mogą bić szabel konkurencyjnych. Dla utrzymania się w konkurencji szable muszą wykazać nietylko długość, ale również i odpowiednią szerokość i wypukłość.

Wzór inżyniera Sosonko wygląda, jak następuje:

$$\left[\left(\frac{Ap+Bp+Cp}{3}\right)^2 Lp+\left(\frac{Al+Bl+Cl}{3}\right)^2\right]+$$

$$+\left|\left(ap^2\, lp+al^2\, ll\right)0{,}10\right|$$

We wzorze tym *Ap* jest to obwód prawej szabli w części nasadowej [1])
Bp jest to obwód prawej szabli w części środkowej [2])
Cp jest to obwód prawej szabli w części końcowej [3])
Lp jest to długość prawej szabli
Ll jest to długość lewej szabli
Al jest to obwód lewej szabli w części nasadowej
Bl jest to obwód lewej szabli w części środkowej
Cl jest to obwód lewej szabli w części końcowej
lp jest to długość prawej fajki
ll jest to długość lewej fajki
ap jest to obwód prawej fajki
al jest to obwód lewej fajki

Wykaz premjowanych szabel wygląda, jak następuje:

a) **Klasyfikacja ogólna.**

Medal złoty:

1. Nr. 27 (punktów 3795). IX.1930. Rychcice, pow. Drohobycz, woj. Lwów. Właściciel trofeum i hodowca Juljusz hr. Bielski. Zastrzelił kłusownik.

2. Nr. 725 (punktów 2685). XII. 1923. Skała, pow. Borszczów, woj. Tarnopol. Agenor hr. Gołuchowski.

3. Nr. 715 (punktów 2586). 12. II. 1906. Roszniów, pow. Tłumacz, woj. Stanisławów. Juljusz hr. Bielski.

4. Nr. 682 (punktów 2558). 15. I. 1934. Nadleśnictwo Naliboki, pow. Stołpce, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Benedykt hr. Tyszkiewicz. Hodowca?

5. Nr. 675 (punktów 2555). 7. II. 1897. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

6. Nr. 628 (punktów 2536). 18. I. 1906. Rychcice, pow. Drohobycz, woj. Lwów. Juljusz hr. Bielski

7. Nr. 615 (punktów 2508). 7. I. 1931. Mełgiew, pow. Lublin, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśli-

[1]) Na jednej czwartej odległości od nasady.
[2]) W środku szabli.
[3]) Na jednej czwartej odległości od końca.

wy p. Jan Koźmian. Hodowca p. Zygmunt Rulikowski.

8. Nr. 736 (punktów 2466). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

9. Nr. 726 (punktów 2462). Data zdobycia trofeum? Brzeżany, pow. Tarnopol, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum Klub myśliwski „Ponowa". Hodowca hr. Potocki. Myśliwy p. Konrad Małaczyński.

10. Nr. 652 (punktów 2423). 17. XII. 1933. Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

11. Nr. 619 (punktów 2405). 17. I. 1934. Wierzchowiska, pow. Lublin, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy Maurycy hr. Potocki. Hodowca p. Jan Koźmian.

12. Nr. 723 (punktów 2395). 20. I. 1933. Wołkowce, pow. Borszczów, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum i myśliwy Agenor hr. Gołuchowski. Hodowca p. Cyryl Czarkowski-Golejewski.

13. Nr. 1092 (punktów 2351). 1929. Gościeradów, pow. Janów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy p. Mieczysław Hofman. Hodowca Gościeradowskie Kółko Myśliwskie.

14. Nr. 678 (punktów 2272). 6. III. 1926. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

15. Nr. zgłosz. dodatk. (punktów 2265). 1932 Lubelskie. P. Jan Sontag.

16. Nr. 630 (punktów 2238). Data zdobycia trofeum? Toporów, pow. Kamionka Strumiłowa, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum Klub Myśliwski „Ponowa", Lwów. Hodowca hr. Badeni. Myśliwy prof. Rudolf Wacek.

17. Nr. 1102 (punktów 2234). 1917. Rębawa, pow. Przemyślany, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum p. Antoni Poluszyński. Hodowca hr. Potulicki. Myśliwy p. Kazimierz Poluszyński.

18. Nr. 749 (punktów 2228). 19. II. 1932. Smordwa Marjanka, pow. Dubno, woj. Wołyń. Właściciel trofeum i hodowca Aleksander hr. Ledóchowski. Myśliwy Władysław hr. Tyszkiewicz.

19. Nr. 698 (punktów 2209). 6. III. 1932. Ozdamicze, pow. Stolin, woj. Polesie. Maurycy hr. Potocki.

20. Nr. 610 (punktów 2204). 3. IX. 1933. Pilaszkowice, pow. Krasnystaw, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy p. Jan Kołaczkowski. Hodowca p. L. Epsztein.

Medal srebrny:

21. Nr. 591 (punktów 2199). 9.I.1931. Roś. pow. Wołkowysk, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy p. Adolf Kreutzer. Hodowca Adam hr. Branicki.

22. Nr. 754 (punktów 2189). 30.XII.1915. Berezyna. Mińszczyzna. Maurycy hr. Potocki.

23. Nr. 673 (punktów 2184). 24.I.1934. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

24. Nr. 1099 (punktów 2174). Data zdobycia trofeum ? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Stanisław hr. Milewski-Lipkowski. Hodowca Jarosław hr. Potocki.

25. Nr. 681 (punktów 2167). 17.III.1931. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

26. Nr. 721 (punktów 2157). 30.XII.1928. Załośce, pow. Zborów, woj. Tarnopol. P. Ludomir Cieński.

27. Nr. 752 (punktów 2156). 8.II.1931. Ozdamicze, pow. Stolin, woj. Polesie. P. Stanisław Wyganowski.

28. Nr. 670 (punktów 2139). 18.III.1931. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

29. Nr. 679 (punktów 2135). 9.III.1931. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

30. Nr. 671 (punktów 2119). 17.II.1933. Naliboki, pow. Stołpce, woj. Nowogródek. Benedykt hr Tyszkiewicz.

31. Nr. 623 (punktów 2114). 24.XII.1923. Tarnawatka, pow. Tomaszów, woj. Lublin. Władysław hr. Tyszkiewicz.

32. Nr. 690 (punktów 2113). 3.II.1933. Dawidgródek, pow. Stolin, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Karol Ender. Hodowca Karol ks. Radziwiłł.

33. Nr. 722 (punktów 2110). 16.I.1930. Pieniaki, pow. Brody, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum i myśliwy p. Ludomir Cieński. Hodowca p. Stanisław Cieński.

34. Nr. 731 (punktów 2090). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol.. Jerzy hr. Potocki.

35. Nr. 616 (punktów 2089). 17.XII.1931. Wierzchowiska, pow. Lublin. Właściciel trofeum i hodowca p. Jan Koźmian. Myśliwy p. Kazimierz Drecki.

36. Nr. 611 (punktów 2080). 15.III.1931. Żyrzyn. pow. Puławy, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Konstanty Komierowski. Hodowca p. Stanisław Wessel.

37. Nr. 666 (punktów 2080). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

38. Nr. 1095 (punktów 2050). Data zdobycia trofeum? Szarpańce, pow. Sokal, woj. Lwów. P. Stanisław Biliński.

39. Nr. 728 (punktów 2033). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

40. Nr. 724 (punktów 2027). 1. 1924. Skała, pow. Borszczów, woj. Tarnopol. Agenor hr. Gołuchowski.

41. Nr. 634 (punktów 2018). 1934. Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Jan hr. Szeptycki. Hodowca Jarosław hr. Potocki.

42. Nr. 667 (punktów 1997). 15. XII. 1931. Albertyn, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Wlaciciel trofeum i myśliwy Ksawery Michał hr. Pusłowski. Hodowca Władysław hr. Pusłowski.

43. Nr. 655 (punktów 1997). 8. II. 1934. Borki, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy p. Jerzy Nowicki. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

44. Nr. 620 (punktów 1988). 3. X. 1933. Gościeradów, pow. Janów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy p. Janusz Regulski. Hodowca Gościeradowskie Kółko Myśliwskie.

45. Nr. 605 (punktów 1982). 8. II. 1931. Nadleś. Chełm, pow. Chełm, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy gen. dyw. Kazimierz Fabrycy. Hodowca Lasy Państwowe.

46. Nr. 631 (punktów 1970). 18. XI. 1919. Jaksmanice, pow. Przemyśl, woj. Lwów. Właściciel trofeum i myśliwy Jerzy ks. Lubomirski. Hodowca Karolina ks. Lubomirska.

47. Nr. 621 (punktów 1969). 30.X.1904. Konstantynów, pow. Janów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy Benedykt Jan hr. Tyszkiewicz. Hodowca hr. Plater-Zyberk.

48. Nr. 701 (punktów 1966). 5.II.1934. Rzeczyca, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Kazimierz Wodziński. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

49. Nr. 650 (punktów 1953). XI. 1926. Klery, pow. Łęczyca, woj. Łódź. P. Kazimierz Wodziński.

50. Nr. 693 (punktów 1946). 14.II.1916. Dawidgródek, pow. Stolin, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Maurycy hr. Potocki. Hodowca Karol ks. Radziwiłł.

51. Nr. 734 (punktów 1946). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

52. Nr. 632 (punktów 1937). 11.II.1924. Brylińce, pow. Przemyśl, woj. Lwów. Właściciel trofeum i my-

śliwy Jerzy ks. Lubomirski. Hodowca Karolina ks. Lubomirska.

53. Nr. 716 (punktów 1937). 15.I.1934. Nadleśnictwo Bilcze-Wolice, pow. Stryj, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum gen. dyw. Kazimierz Fabrycy. Hodowca p. Jarosz. Myśliwy „sporny".

54. Nr. 733 (punktów 1937). Data zdobycia trofeum „1925 — 1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

55. Nr. 662 (punktów 1928). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

56. Nr. 625 (punktów 1924). 15.II.1922. Tarnawatka, pow. Tomaszów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i hodowca Władysław hr. Tyszkiewicz. Myśliwy Zdzisław hr. Tarnowski.

57. Nr. 638 (punktów 1921). 17.I.1931. Buda-Zamaszynie, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Artur hr. Tarnowski.

58. Nr. 653 (punktów 1921). Data zdobycia trofeum? .Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy p. Witold Kiltynowicz. Hodowca Jarosław hr. Potocki.

59. Nr. 697 (punktów 1917). 1930. Ozdamicze, pow. Stolin, woj. Polesie. Właściciel trofeum i hodowca Maurycy hr. Potocki. Myśliwy p. Olędzki.

60. Nr. 729 (punktów 1904). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

61. Nr. 1097 (punktów 1901). Data zdobycia trofeum? Szarpańce, pow. Sokal, woj. Lwów. P. Stanisław Biliński.

Medal bronzowy:

62. Nr. 668 (punktów 1875). 21.II.1933. Albertyn, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy Ksawery Michał hr. Pusłowski. Hodowca Władysław hr. Pusłowski.

63. Nr. 702 (punktów 1872). 8.II.1934. Borki, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Kazimierz Wodziński. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

64. Nr. 609 (punktów 1869). 8.XII.1933. Gościeradów, pow. Janów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy p. Premjer Janusz Jędrzejewicz. Hodowca Gościeradowskie Kółko Myśliwskie.

65. Nr. 641 (punktów 1868). 17.III.1925. Dzików, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

66. Nr. 639 (punktów 1861). 29.XII.1906. Buda, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

67. Nr. 694 (punktów 1841). 1930. Nadleśnictwo Wiado-Tupickie, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum Maurycy hr. Potocki. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie. „Znalezione".

68. Nr. 29 (punktów 1836). 1.XI.1923. Toporów, pow. Kamionka Strumiłowa, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum Klub Myśliwski „Ponowa". Hodowca hr. Badeni. Myśliwy prof. Rudolf Wacek.

69. Nr. 680 (punktów 1834). 23.II.1932. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

70. Nr. 692 (punktów 1807). 25.I.1916. Nadleś. Wiado-Tupickie, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Maurycy hr. Potocki. Hodowca Poleskie Tow. Myśliwskie.

71. Nr. 730 (punktów 1801). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

72. Nr. 704 (punktów 1801). 27.VII.1932. Nadleśnictwo Wierzcholas, pow. Tuchola, woj. Pomorze. Właściciel trofeum i myśliwy p. Alfons Lamparski. Hodowca Lasy Państwowe.

73. Nr. 677 (punktów 1799). 5.II.1909. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

74. Nr. 717 (punktów 1779). 1932. Nadleśnictwo Delatyn, pow. Nadworna, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Karol Stieber. Hodowca Lasy Państwowe.

75. Nr. 695 (punktów 1774). 20.II.1930. Nadleśnictwo Wiado-Tupickie, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Maurycy hr. Potocki. Hodowca Poleskie Tow. Myśliwskie.

76. Nr. 1100 (punktów 1773). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

77. Nr. 658 (punktów 1769). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

78. Nr. 735 (punktów 1765). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

79. Nr. 1103 (punktów 1759). 1.II.1933. Spała, pow. Rawa., woj. Warszawa. Właściciel trofeum i myśliwy gen. dyw. Kazimierz Fabrycy. Hodowca Lasy Państwowe.

80. Nr. 683 (punktów 1759). 1933. Dąbrowica, pow. Sarny, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Marjan hr. Czarnecki. Hodowca Witold hr. Broel-Plater.

81. Nr. 36 (punktów 1754). 14.II.1906. Dęba, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

82. Nr. 672 (punktów 1753). 11.I.1934). Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

83. Nr. 732 (punktów 1743). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

84. Nr. 696 (punktów 1743). 1930. Nadleśnictwo Wiado-Tupice, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum Maurycy hr. Potocki. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie. „Znalezione".

85. Nr. 727 (punktów 1737). Data zdobycia trofeum „1925—1933". Pomorzany, pow. Zborów, woj. Tarnopol. Jerzy hr. Potocki.

86. Nr. 664 (punktów 1720). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

87. Nr. 740 (punktów 1717). 5.XII.1928. Duninów, pow. Gostynin, woj. Warszawa. Właściciel trofeum i hodowca Karol bar. Ike-Duninowski. Myśliwy Stefan bar. Ike-Duninowski.

88. Nr. 633 (punktów 1708). 21.I.1926. Brylińce, pow. Przemyśl, woj. Lwów. Właściciel trofeum i myśliwy Jerzy ks. Lubomirski. Hodowca Karolina ks. Lubomirska.

89. Nr. 700 (punktów 1704). 16.XII.1933. Planta-Hacka, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Ksawery Michał hr. Pusłowski. Hodowca „Spółka Plantecka".

90. Nr. 657 (punktów 1701). Data zdobycia trofeum ? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

91. Nr. 720 (punktów 1699). 28.II.1933. Nadleśnictwo Turza Wielka, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy p. Józef Strach. Hodowca Lasy Państwowe.

92. Nr. 661 (punktów 1691). Data zdobycia trofeum? Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

93. Nr. 751 (punktów 1691). 8.XII.1931. Nadleśnictwo Ratno, pow. Kowel, woj. Wołyń. Właściciel trofeum i myśliwy p. Kazimierz Skarżyński. Hodowca Warszawska Spółka Myśliwska.

94. Nr. 705 (punktów 1686). 1924. Nadleśnictwo Dębowo, pow. Gniew, woj. Pomorze. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Stefan Myszkowski. Hodowca Lasy Państwowe.

95. Nr. 689 (punktów 1669). 7.II.1934. Zubajły, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i my-

śliwy Karol bar. Ike-Duninowski. Hodowca Poleskie Towarzystwo Myśliwskie.

96. Nr. 1091 (punktów 1667). 3.II.1934. Białowieża, pow. Bielsk, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy p. minister Kazimierz Stamirowski. Hodowca Lasy Państwowe.

97. Nr. 37 (punktów 1661). 3.I.1920. Dęba, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Władysław hr. Tarnowski.

98. Nr. (zgł. dod.) (punktów 1651). 25.II.1934. Gościeradów, pow. Janów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy p. minister Bogusław Miedziński. Hodowca Gościeradowskie Kółko Myśliwskie.

99. Nr. 656 (punktów 1647). 19.II.1934. Byteń, pow. Słonim, woj. Nowogródek. Właściciel p. Jerzy Nowicki. Hodowca Lasy Państwowe.

100. Nr. 649 (punktów 1646). II.1933. Molińce, pow. Konin, woj. Łódź. Właściciel trofeum i myśliwy p. Kazimierz Wodziński. Hodowca Mieczysław hr. Kwilecki.

101. Nr. 1096 (punktów 1643). Data zdobycia trofeum ? Szarpańce, pow. Sokal, woj. Lwów. P. Stanisław Biliński.

102. Nr. 739 (punktów 1635). 5.I.1929. Duninów pow. Gostynin, woj. Warszawa. Właściciel trofeum i hodowca Karol bar. Ike-Duninowski. Myśliwy Stefan bar. Ike-Duninowski.

103. Nr. 676 (punktów 1624). 29.XI.1900. Wiała, pow. Wołożyn, woj. Nowogródek. Benedykt hr. Tyszkiewicz.

104. Nr. 719 (punktów 1621). 1933. Nadleśnictwo Delatyn, pow. Nadworna, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Karol Stieber. Hodowca Lasy Państwowe.

105. Nr. 737 (punktów 1620). 16.I.1932. Duninów, pow. Gostynin, woj. Warszawa. Karol bar. Ike-Duninowski.

106. Nr. 1101 (punktów 1613). 10.II.1934. Łuka nad Dniestrem, pow. Horodenka, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca p. Franciszek Abgar Jaegerman. Myśliwy p. Seweryn Złowodzki.

107. Nr. 624 (punktów 1611). 20.II.1923. Tarnawatka, pow. Tomaszów, woj. Lublin. Władysław hr. Tyszkiewicz.

108. Nr. 742 (punktów 1610). 4.VI.1933. Stężarzyce, pow. Włodzimierz, woj. Wołyń. Właściciel trofeum i myśliwy p. Zbigniew Glinicki. Hodowca Związek Strzelecki.

109. Nr. 1098 (punktów 1600). Data zdobycia trofeum ? Szarpańce, pow. Sokal, woj. Lwów. P. Stanisław Biliński.

b) W poszczególnych województwach.

L w o w s k i e:

Medale złote otrzymały szable wyżej wymienione, oznaczone numerami katalogu: 627, 628, 630. *Medale srebrne:* 1095, 631, 632, 638, 1097. *Medale bronzowe:* 641, 639, 629, 636, 633, 637, 1096.

T a r n o p o l s k i e.

Medale złote: 725, 736, 726, 723, 1102. *Medale srebrne:* 721, 722, 731, 728, 724, 734, 733, 729. *Medale bronzowe:* 730, 735, 732, 727.

S t a n i s ł a w o w s k i e.

Medal złoty: 715. *Medal srebrny:* 716. *Medale bronzowe:* 717, 720, 719, 1101.

N o w o g r ó d z k i e.

Medale złote: 682, 675, 652, 678. *Medale srebrne:* 673, 1099, 681, 670, 679, 671, 666, 634, 667, 655, 662, 653. *Medale bronzowe:* 668, 680, 677, 1100, 658, 672, 664, 657, 661, 656, 676.

L u b e l s k i e.

Medale złote: 615, 619, 1092, 610, oraz szable p. Sontaga ze zgłoszenia dodatkowego. *Medale srebrne:* 623, 616, 611, 620, 605, 621, 625. *Medale bronzowe:* 609, 624, 1098, oraz szable p. ministra Bogusława Miedzińskiego ze zgłoszenia dodatkowego.

W o ł y ń s k i e.

Medal złoty: 749. *Medal srebrny:* 750. *Medal bronzowy:* 742.

P o l e s k i e.

Medal złoty: 698. *Medale srebrne:* 752, 690, 701, 693, 697. *Medale bronzowe:* 702, 694, 692, 695, 683, 696, 700, 689.

B i a ł o s t o c k i e.

Medal złoty: 591. *Medal srebrny:* 1091. *Medal bronzowy:* Nr. 587. 2.I.1933. Białowieża, pow. Bielsk. Właściciel trofeum i myśliwy p. minister Wacław Karwacki. Hodowca Lasy Państwowe.

Ł ó d z k i e.

Medal złoty: 650. *Medal srebrny:* 1103. *Medal bronzowy:* 649.

P o m o r s k i e.

Medl złoty: 704. *Medal srebrny:* 705.

W a r s z a w s k i e.

Medal złoty: 740. *Medal srebrny:* 1103. *Medale bronzowe:* 739, 737.

P o z n a ń s k i e.

Medal złoty: Nr. 707. 3.IX.1931. Dziembówko, pow. Chodzież, woj. Poznań. Właściciel trofeum i myśliwy dr. Marjan Obniski. Hodowca Lasy Państwowe.

K r a k o w s k i e.

Medal złoty: Nr. 604. 11.II.1919. Rytro Rzyszczanów, pow. Nowy Sącz, woj. Kraków, Ad. hr. Stadnicki.

K i e l e c k i e.

Medal złoty: Nr. 1007. 1.II.1933. Trzebień, pow. Kozienice, woj. Kielce, Stanisław hr. Zamoyski.

109 premjowanych par szabel, przy tak wysokim poziomie wymagań, jaki postawiono szablom, to liczba imponująca. W tem medali złotych 20, czyli więcej niż na obydwu pierwszych pokazach razem wziętych.

Jak wynika z wyżej przytoczonych zestawień, najlepsze dziki mamy w województwach: lwowskiem, tarnopolskiem, stanisławowskiem, nowogródzkiem, lubelskiem i wołyńskiem. Wszystkie 20 par szabel, nagrodzonych złotemi medalami w klasyfikacji ogólnej pochodzą z tych właśnie województw. Z tych województw zresztą przysłano najwięcej szabel. Z województw: łódzkiego, pomorskiego, warszawskiego, poznańskiego, krakowskiego i kieleckiego nadesłano bardzo mało.

Pierwsze miejsce (podobnie jak na pokazie pierwszym) mają naturalnie szable Juljusza hr. Bielskiego, które stanowią niewątpliwie rekord dzika europejskiego. Poniżej przytaczam ich wymiary:

Długość prawej szabli 30,8 cm
„ lewej szabli 29,7 cm
Obwód prawej szabli: 8,0; 7,9; 7,3 cm.
„ lewej szabli: 8,2; 8,0; 6,7 cm.
Długość prawej fajki: 17,0 cm.
„ lewej fajki: 15,0 cm.
Obwód prawej fajki: 9,2 cm.
„ lewej fajki: 9,0 cm.

Drugie zkolei są szable Agenora hr. Gołuchowskiego, o wymiarach następujących:

Długość prawej szabli: 24,5 cm.
„ lewej szabli: 24,7 cm.
Obwód prawej szabli: 7,2; 7,1; 6,6 cm.
„ lewej szabli: 7,2; 7,2; 6,7 cm.
Długość prawej fajki: 19 cm.
„ lewej fajki: 19 cm.
Obwód prawej fajki: 8,3 cm.
„ lewej fajki: 8,4 cm.

Ł O Ś.

Podobnie jak w latach uprzednich przy sądzeniu poroży łosi oparto się na schemacie D. v. Kobylińskiego. Taksamo też za rogi powyżej 260 punktów przyznano medale bronzowe, za rogi powyżej 280

punktów medale srebrne, powyżej 300 punktów medale złote.

a) **Klasyfikacja ogólna.**

Medal złoty:

1. Nr. 11 (punktów 321). 11.IX. 1933. Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy p. Stefan Steinhagen. Hodowca Jarosław hr. Potocki.

2. Nr. 28 (punktów 300,5). 1904. „Obecnie Kostopol lub Sarny w r. 1904 Równe Woł.". Właściciel trofeum i myśliwy p. Gustaw Szabłowski.

Medal srebrny:

3. Nr. 22 (punktów 290,5). 1910. Leśnictwo Ladeckie, pow. Stolin, woj. Polesie. Właściciel trofeum i hodowca Karol ks. Radziwiłł. Myśliwy W. hr. Zamoyski.

4. Nr. 1022 (punktów 283). 27.IX. 1933. Nadleśnictwo Wiado-Tupice, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Mieczysław Hofman. Hodowca: Poleskie Tow. Myśliwskie.

Medal bronzowy:

5. Nr. 16 (punktów 272,5). 1912. Leśnictwo Wielenieckie, pow. Stolin, woj. Polesie. Właściciel trofeum i hodowca Karol ks. Radziwiłł. Odebrane kłusownikowi.

6. Nr. 14 (punktów 267,5). 1932. Leśnictwo Wieleniecktie, pow. Stolin, woj. Polesie. Karol ks. Radziwiłł.

7. Nr. 10 (punktów 263,1). Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Jarosław hr. Potocki.

8. Nr. 25 (punktów 263). 1927. Leśnictwo Ladeckie, pow. Stolin, woj. Polesie. Właściciel trofeum i hodowca Karol ks. Radziwiłł. Myśliwy W. hr. Zamoyski.

b) **W poszczególnych województwach.**

Nowogródzkie.

Medal złoty otrzymały łopaty wyżej wymienione, oznaczone numerem katalogu 11.

Medal srebrny: 10.

Medal bronzowy: Nr. 9 (punktów 253,3). 1933. Rzepichów, pow. Baranowicze, woj. Nowogródek. Właściciel trofeum i myśliwy p. Witold Kiltynowicz. Hodowca Jarosław hr. Potocki.

Wołyńskie.

Medal złoty: 28.

Poleskie.

Medale srebrne: 22, 12, 1022. *Medale bronzowe:* 16, 14, 25.

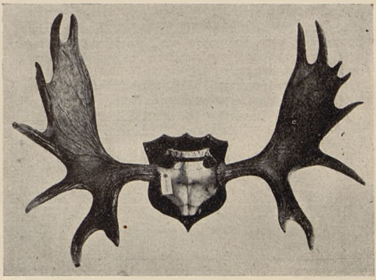
Na pierwszym pokazie w Warszawie było wogóle trzy łosie, które wystawił Karol ks. Radziwiłł. Na drugim było 9. Na trzecim widzieliśmy 26.

Nr. kat. 11. Byk p. Stefana Steinhagena. I miejsce na pokazie.

Prawdziwym ewenementem jest byk zabity przez p. Stefana Steinhagena. Jest to byk rekordowy. Mam przed sobą Ward'a „Records of Big Game" z r. 1928. Największa rozpiętość łopat tam wymienionych wynosi: 132 cm. (Norwegja), 131,5 cm. (Norwegja), 127 cm. (Rosja). Największa szerokość łopat tychże byków 23 cm. i 38,7 cm. Rozpiętość łopat byka p. Steinhagena wynosi 131 cm., szerokość szerszej łopaty 19,5 cm.

Gdy byk ten padł, rozeszła się wśród naszych myśliwych wiadomość, że rekord europejski został przez te łopaty pobity. Otóż chociażby z przytoczonych powyżej danych wynika, że tak nie jest. Niewątpliwie jednak jest to byk pierwszorzędny, który być może znajdzie miejsce między 10 rekordowemi bykami europejskiemi.

Nr. kat. 28. Byk p. Gustawa Szabłowskiego. II miejsce na pokazie.

Stan naszych łosi poprawia się nietylko ilościowo, ale i jakościowo. Pod tym względem Jarosław hr. Potocki może być dumny z rezultatów przez się osiągniętych. A zauważyć należy, że na bekowisku w czasie którego byk ten padł, widziano podobno dwa byki silniejsze od niego.

JELEŃ.

W myśl postanowienia, powziętego jeszcze na pierwszym pokazie, wyodrębniono wieńce jeleni karpackich od wieńców jeleni z pozostałych części Polski. Za podstawę wzięto, podobnie jak uprzednio, schemat Biegera i Lotzego. W ogólnej klasyfikacji jeleni karpackich postanowiono przyznać medale bronzowe wieńcom powyżej 170 punktów, srebrne powyżej 180 punktów, złote powyżej 190 punktów. W ogólnej klasyfikacji jeleni z pozostałych okolic Polski postanowiono przyznać medale bronzowe wieńcom powyżej 160 punktów, srebrne powyżej 170 punktów, złote powyżej 180 punktów.

a) **Głowy wypchane.**

Medal złoty: Nr. 1. 2.X.1932. Spała, pow. Rawa, woj. Warszawa. Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Prof. Ignacy Mościcki.

b) **Wieńce jeleni karpackich.**

Medal złoty:

1. Nr. 100 (punktów 202,2). 24.IX.1925. Nadleśnictwo Worochta, pow. Nadworna, woj. Stanisławów. Juljusz hr. Bielski.

2. Nr. 102 (punktów 201,6). 20.IX.1929. Leśnictwo Ruski Zbój., woj. Stanisławów. Właściciel trofeum p. Zygmunt Kamiński. Hodowca hr. Baworowski. Myśliwy p. Antoni Bernolak.

3. Nr. 101 (punktów 199,1). „Postrzelony niewia-

domo przez kogo, padł w czasie rykowiska 1931". Perehińsko, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Centr. Adm. Stoł. Dóbr. Gr. Kat. Metropolji we Lwowie.

4. Nr. 125 (punktów 197,1). 1926. Sołotwina Mizuńska, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum Tomasz hr. Zamoyski. Hodowca Adam hr. Zamoyski. Myśliwy Leon hr. Żółtowski.

5. Nr. 110 (punktów 193,4). 27.IX.1912. Jasień-Hryńków, pow. Kałusz, woj. Stanisławów. Zdzisław hr. Tarnowski.

6. Nr. 1031 (punktów 193,3). 2.X.1933. Żabie, pow. Kosów, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy: Kazimierz ks. Czartoryski. Hodowca dr Bogusław Longchamps.

Medal srebrny:

7. Nr. 105 (punktów 188,8). 1918. Nadleśnictwo Peczeniżyn, pow. Kołomyja, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Leon Martyniec. Hodowca Lasy Państwowe.

8. Nr. 106 (punktów 187,9). 1920. Wełdzirz, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Roman hr. Potocki.

9. Nr. 114 (punktów 187,3). 23.IX.1931. Iłemnia, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Zdzisław hr. Tarnowski.

Nr. kat. 126. Byk Henryka ks. Pszczyńskiego. I miejsce na pokazie.

10. Nr. 115 (punktów 184,1). 3.X.1920. Wełdzirz, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Zdzisław hr. Tarnowski.

11. Nr. 118 (punktów 181,7). 30.IX.1932. Mizuń, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Artur hr. Tarnowski.

12. Nr. 1032 (punktów 180,8). X.1911. Jasień, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum p. Leon Kiszakiewicz, hodowca Lasy Państwowe. Myśliwy p. Michał Ilnicki.

13. Nr. 108 (punktów 180,6). 29.IX.1931. Rafajłowa, pow. Nadworna, woj. Stanisławów. Gen. dyw. Kazimierz Sosnkowski.

14. Nr. 119 (punktów 180,1). 19.IX.1928. Mizuń, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Artur hr. Tarnowski.

Medal bronzowy:

15. Nr. 1027 (punktów 178,6). XI.1900. Matków-Iwaszkowce, pow. Turka, woj. Lwów. Właściciel trofeum p. Leon Kiszakiewicz. Hodowca bar. Liebig. Myśliwy p. Włodzimierz Kiszakiewicz.

16. Nr. 111 (punktów 176,4). 26.IX.1931. Iłemnia, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Andrzej hr. Tarnowski.

17. Nr. 113 (punktów 174,5). 25.IX.1931. Iłemnia, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Władysław hr. Tyszkiewicz.

18. Nr. 112 (punktów 172,2). 25.IX.1931. Mizuń, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Andrzej hr. Tarnowski.

c) **Wieńce jeleni z innych okolic Polski.**

Medal złoty:

1. Nr. 126 (punktów 215). 28.VIII.1909. Promnice, pow. Pszczyna, woj. Śląsk. Henryk ks. Pszczyński.

2. Nr. 49 (punktów 195,2). 14.X.1915. Rozalin, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

3. Nr. 59 (punktów 188,7). 10.II.1928. Nadleśnictwo Kosowskie, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Maurycy hr. Potocki. Hodowca Poleskie Tow. Myśliwskie.

4. Nr. 90 (punktów 185). 18.IX.1932. Nadleśnictwo Cierpiszewo, pow. Inowrocław, woj. Poznań. Właściciel trofeum i myśliwy dr. Edward Soboczyński. Hodowca Lasy Państwowe.

5. Nr. 50 (punktów 183,1). 4.X.1930. Moszczenica, pow. Piotrków, woj. Łódź. P. Karol Ender.

6. Nr. 44 (punktów 182,8). 21.XI.1908. Buda-Kępki, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

7. Nr. 60 (punktów 181,3). 20.X.1933. Nadleśnictwo Kosowskie, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy Maurycy hr. Potocki. Hodowca Poleskie Tow. Myśliwskie.

8. Nr. 43 (punktów 181). 16.IX.1905. Buda-Kościołek, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

9. Nr 82 (punktów 180,4). 30.IX.1927. Nadleśnictwo Wronki, pow. Szamotuły, woj. Poznań. Właściciel trofeum i myśliwy prof. Bogumił Magdziński. Hodowca Lasy Państwowe.

10. Nr. 53 (punktów 180,1). IX.1932. Rakowa Góra, pow. Radomsko, woj. Łódź. Właściciel trofeum i myśliwy Paweł hr. Potocki. Hodowca Alberta hr. Potocka.

Medal srebrny:

11. Nr. 78 (punktów 179,8). 1918. Szelejewo. Nadleśnictwo Gołębki, pow. Żnin, woj. Poznań. Właściciel trofeum p. Kazimierz Gozimirski. Hodowca Gmina Szelejewo. Zabił kłusownik.

12. Nr. 39 (punktów 179,1). 23.IX.1909. Rozwadów, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Jerzy ks. Lubomirski.

13. Nr. 1026 (punktów 178,3). 28.IX.1932. Łabiszyn, pow. Szubin, woj. Poznań. Zygmunt hr. Skórzewski.

14. Nr. 34 (punktów 177,4). 5.X.1932. Jeziorko, pow. Opatów, woj. Kielce. P. August Łempicki.

15. Nr. 1024 (punktów 176,5). 2.X.1933. Białowieża, pow. Bielsk, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy Marszałek Senatu Władysław Raczkiewicz. Hodowca Lasy Państwowe.

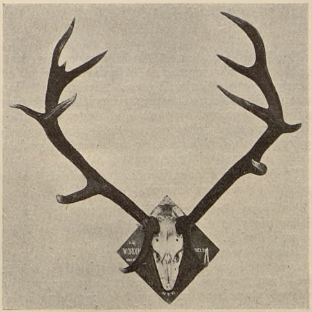
16. Nr. 66 (punktów 175,9). 16.IX.1933. Nadleśnictwo Żbiczno, pow. Brodnica, woj. Pomorze. Właściciel i myśliwy p. Feliks Soboczyński. Hodowca p. Alfons Soboczyński.

17. Nr. 36 (punktów 175,7). 30.IX.1933. Trzebień, pow. Kozienice, woj. Kielce. Stanisław hr. Zamoyski.

18. Nr. 32 (punktów 175,6). 28.IX.1933. Białowieża, pow. Bielsk, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy p. Premjer Janusz Jędrzejewicz. Hodowca Lasy Państwowe.

19. Nr. 30 (punktów 175,2). 17.IX.1933. Białowieża, pow. Bielsk, woj. Białystok. Właściciel trofeum i myśliwy gen. dyw. Kazimierz Fabrycy. Hodowca Lasy Państwowe.

20. Nr. 48 (punktów 174,2). 20.IX.1905. Buda-Majdanek, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

Nr. kat 100. Byk Juljusza hr. Bielskiego. II miejsce na pokazie; I miejsce wśród byków karpackich.

21. Nr. 41 (punktów 174,1). 28.IX.1933. Dzików-Buda, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Właściciel trofeum i hodowca Zdzisław hr. Tarnowski. Myśliwy Andrzej hr. Tarnowski.

22. Nr. 91. (punktów 170,5). 27.IX.1933. Miłosław, pow. Środa, woj. Poznań. Właściciel trofeum i myśliwy p. Władysław Esdem-Tempski. Hodowca p. Kościelski.

Medal bronzowy:

23. Nr. 1025 (punktów 164,9). 1926. Nadleśnictwo Wiado-Tupice, pow. Kosów, woj. Polesie. Właściciel trofeum i myśliwy p. Mieczysław Hofman. Hodowca Poleskie Tow. Myśliwskie.

24. Nr. 42 (punktów 164,5). 19.IX.1905. Buda-Świerczyny, pow. Tarnobrzeg, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

25. Nr. 76 (punktów 164,1). 1928. Goraj, pow. Czarnków, woj. Poznań, Właściciel trofeum i myśliwy ppłk. rez. Konstanty Chłapowski. Hodowca Wilhelm hr. Hochberg.

26. Nr. 46 (punktów 163,3). 15.X.1925. Krzątka-Lipie, pow. Kolbuszowa, woj. Lwów. Zdzisław hr. Tarnowski.

27. Nr. 73 (punktów 162,1). 1930. Goraj, pow. Czarnków, woj. Poznań. Właściciel trofeum i myśliwy ppłk. rez. Konstanty Chłapowski.

d) **W poszczególnych województwach.**

S t a n i s ł a w o w s k i e.

Medale złote otrzymały wieńce wyżej wymienione, oznaczone numerami katalogu: 100, 102, 101, 125, 110, 1031. *Medale srebrne:* 105, 106, 114, 115, 118, 1032, 108, 119. *Medale bronzowe:* 1027, 111, 113, 112.

Ś l ą s k i e.

Medal złoty: 126.

L w o w s k i e.

Medale złote: 49, 44, 43. *Medale srebrne:* 39, 48, 41. *Medale bronzowe:* 42, 46.

P o l e s k i e.

Medal złoty: 59. *Medal srebrny:* 60. *Medal bronbronzowy:* 1025.

P o z n a ń s k i e.

Medale złote: 90, 82. *Medale srebrne:* 78, 1026, 91. *Medale bronzowe:* 76, 73.

Ł ó d z k i e.

Medale złote: 50 i 53.

K i e l e c k i e.

Medal złoty: 34. *Medal srebrny:* 36. *Medal bronzowy:* Nr. 37. 3.X.1933. Trzebień, pow. Kozienice, woj. Kielce. Stanisław hr. Zamoyski.

B i a ł o s t o c k i e.

Medal złoty: 1024. *Medale srebrne:* 32, 30.

P o m o r s k i e.

Medal złoty: 66. *Medal srebrny:* Nr. 61. 29.IX. 1933. Nadleśnictwo Ruda, pow. Brodnica. Właściciel i myśliwy inż. Bolesław Kiszkiel. Hodowca Lasy Państwowe. *Medal bronzowy:* Nr. 63. 1.X 1933. Klosnowo, pow. Chojnice. Właściciel trofeum i myśliwy dr. Jan Sirwind-Łukowicz. Hodowca Lasy Państwowe.

W a r s z a w s k i e:

Medal złoty: 3. Pozatem odznaczone zostały następujące wieńce, niewątpliwie pochodzące ze Spały i należące do tamtejszej rezydencji, niestety, bez oznaczenia dat zdobycia. Niektóre z tych wieńców zostałyby niewątpliwie odznaczone w kategorji ogólnej. Niestety, są one tak oprawione, że nie można było ich zdjąć z tarcz bez obawy uszkodzenia. *Medal złoty:* 138, 130, 127, 131, 132. *Medal srebrny:* 137. *Medal bronzowy:* 135, 129, 136.

Wyżej wspomniałem już, że o ile chodzi o wieńce, to pokaz wypadł pierwszorzędnie. Istotnie takich wieńców Warszawa jeszcze nie widziała i to zarówno pod względem ilości, jak i jakości. Na pierwszym pokazie (r. 1931) było wogóle 25 wieńców, z czego w ogólnej klasyfikacji nagrodzono 7, w tem medal złoty otrzymał tylko jeden wieniec. Na drugim pokazie było 36 wieńców, z czego odznaczono 13, w tem złotemi medalami 6. Na obecny pokaz zgłoszono 119 wieńców, z czego w ogólnej klasyfikacji odznaczono 46. W tem jelenie karpackie otrzymały 6 złotych medali, jelenie z pozostałych okolic Polski 10 złotych medali.

Nr. kat. 102. Byk p. Zygmunta Kamińskiego III miejsce na pokazie; II miejsce wśród byków karpackich

Jest faktem bardzo znamiennym, że wieńce karpackie zostały pobite przez wieniec równinowy. Pierwsze miejsce na wystawie otrzymał wieniec jelenia z Pszczyny. Mam wrażenie i nawet pewne dane po temu, że wśród naszych karpackich jeleni znajdzie się silniejszy, okaz ten jednak, niestety, nie został przysłany do Warszawy. Jeżeli do rekordów wieniec taki nie będzie zgłoszony w czasie najbliższym, to wieniec pszczyński zostanie uznany za rekord Polski.

Trzeba przyznać, że wieniec ten jest imponujący. Oto jego wymiary: Długość łodyg: 112 i 107 cm, długość łodyg ocznych: 42 i 42 cm, obwód róż: 29 i 28,5 cm, obwód łodyg dołem: 19 i 21 cm, obwód łodyg górą: 18,5 i 18, 5 cm, waga 8,75 klg, ilość odnóg 17, rozłoga 97 cm. Byk ten został zabity w roku 1909, musiał więc od tego czasu stracić na wadze conajmniej 25 proc. Pod względem ubarwienia, uperlenia, wykształcenia korony i zakończenia odnóg byk ten jest niemal bez zarzutu. Jedyną jego wadą jest pewna nieregularność i falistość niektórych odnóg w koronie.

Drugim zkolei jest wieniec Juljusza hr. Bielskiego, będący jednocześnie pierwszym wśród jeleni karpackich. Oto jego wymiary: długość łodyg: 109 i 121 cm, długość odnóg ocznych: 40,5 i 45,5 cm, obwód róż: 25,5 i 25,5 cm, obwód łodyg dołem: 17 i 17 cm, obwód łodyg górą: 17 i 18,5 cm, waga 9 klg, ilość odnóg 15, rozłoga 80 cm. Ubarwienie, uperlenie, korona i zakończenie odnóg pierwszej klasy.

Byk Z. hr. Tarnowskiego. VI miejsce na pokazie; II miejsce wśród jeleni nizinnych.

Niepodobna tu naturalnie opisywać wszystkich byków, które zajęły pierwsze miejsce na pokazie. Natomiast sądzę, że interesującem będzie następujące zestawienie:

Jeżeli eliminować byki powyżej 200 punktów, to jest ich trzy, według następującej kolejności (podane numery odpowiadają numerom katalogu pokazu):

1. Nr. 126 — Śląsk.
2. Nr. 100 — Karpaty.
3. Nr. 102 — Karpaty.

Poniżej 200 do 190 punktów:

4. Nr. 101 — Karpaty.
5. Nr. 123 — Karpaty.
6. Nr. 49 — Woj. Lwów, pow. Tarnobrzeg.
7. Nr. 110 — Karpaty.
8. Nr. 1031 — Karpaty.

Poniżej 190 do 180 punktów:

9. Nr. 105 — Karpaty.
10. Nr. 59 — Polesie.
11. Nr. 106 — Karpaty.
12. Nr. 114 — Karpaty.
13. Nr. 90 — Poznań.
14. Nr. 195 — Karpaty.
15. Nr. 50 — woj. Łódź.
16. Nr. 44 — woj. Lwów, pow. Tarnobrzeg.
17. Nr. 118 — Karpaty.
18. Nr. 60 — Polesie.
19. Nr. 43 — woj. Lwów, pow. Tarnobrzeg.
20. Nr. 1032 — Karpaty.
21. Nr. 108 — Karpaty.
22. Nr. 82 — woj. Poznań.
23. Nr. 119 — Karpaty.
24. Nr. 53 — woj. Łódź.

Wynika z tego, że na 24 byki, mające powyżej 180 punktów, było na wystawie 14 byków karpackich, to znaczy w przybliżeniu 58 proc. Niewątpliwie jest to materjał zbyt skąpy, a przedewszystkiem zbyt przypadkowo zebrany, by można z niego wyprowadzić jakieś wnioski konkretne, pretendujące do ścisłości naukowej. Sądzę jednak, że wolno mi na podstawie analizy tego materjału zauważyć, że:

1) Przeciętna klasa byków karpackich jest wyższa, niż jeleni równinowych.

2) Nasze byki równinowe mogą wykształcać wieńce nietylko nie gorsze od karpackich, ale nawet lepsze od nich.

Skonstatowawszy to, należy sobie zadać pytanie dlaczego tedy w równinach dobre byki są tak rzadkie. Wszak jasnem jest, że jeśli raz po raz w różnych województwach są zabijane tak kapitalne byki, to byków takich możnaby zabijać więcej.

Otóż niewątpliwie przyczyna tego leży zarówno w naturalnych warunkach terenowych, jak i w hodowli.

Karpackie byki są przeciętnie silniejsze od równinowych przedewszystkiem dlatego, że żyją w warunkach, gdzie dobór naturalny działa niemal w całej pełni. Ciężkie warunki zimowe, wielkie opady śnieżne, szrenie, eliminują sztuki słabe. Resztę czynią wilki. Pozostają sztuki najsilniejsze (dotyczy to zarówno byków, jak i łań) i te produkują potomstwo.

W równinach warunki bytowania jeleni są znacznie łatwiejsze. Utrzymują się tu przy życiu sztuki, które nie wytrzymałyby zim karpackich. W rezultacie tam, gdzie hodowca da dobrą ochronę przed kłusownictwem, może się on dochować znacznej ilości sztuk. I niestety dochowuje się. Jeśli chodzi o Poznańskie i Pomorze, to knieje są „przeludnione" czy też „przejelenione". W rewirach żyje nadmierna ilość sztuk bez dostatecznej ilości karmy naturalnej, a najczęściej dokarmianie odbywa się w stopniu więcej niż niedostatecznym. Jeśli zważymy pozatem, że selekcja nie jest przeprowadzana, albo jest przeprowadzana nieumiejętnie, a najsilniejsze byki są z reguły odstrzeliwane, sprawa staje się jasna. Nawet dziwnem się wydaje, że u nas na zachodzie trafiają się od czasu do czasu tak dobre wieńce.

Tam, gdzie w nizinach hodowca prowadzi swój zwierzostan racjonalnie, tam dochowuje się byków pierwszorzędnych. Jako wzór można tu postawić Dzików hr. Tarnowskiego i Pszczynę. Jeśli w Karpatach wytępimy wilki, jeśli będziemy dążyć do nadmiernej ilości jeleni w łowiskach, to klasa wieńców karpackich spadnie nieuchronnie. Już spadła zresztą. Proszę porównać wieńce jeleni karpackich w Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Budapeszcie, jeleni zdobywanych kilkadziesiąt i więcej lat temu z jeleniami zdobywanemi w Karpatach współcześnie. Jestem pewien, że jest tam kilkadziesiąt wieńców, silniejszych od tych wszystkich, które widzieliśmy na pokazie warszawskim.

I jeszcze jedna uwaga, a raczej temat do dyskusji. Na wszystkich trzech pokazach w Warszawie jelenie karpackie były sądzone w osobnej klasie, nizinne zaś w osobnej. Czy podział ten, wobec tego, że do rekordu Polski pretenduje byk śląski winien być nadal utrzymany? Czy dlatego, że ktoś prowadzi

hodowlę jeleni nieracjonalnie, należy obniżyć względem jego pracy poziom wymagań?

SARNA.

Parostki sądzono w tem sam sposób, jak na pokazie drugim. To znaczy oparto się na schemacie Biegera i Lotzego, z tą poprawką, że do ogólnej sumy punktów sędziowie dodawali ewentualnie 1 — 5 punktów. Te „nadzwyczajne dodatki" stosowane były stosunkowo rzadko i to głównie do takich parostków, które odznaczają się specjalną pięknością formy. Podobnie też, jak na pokazie poprzednim, medale bronzowe przyznano parostkom powyżej 120 punktów, srebrne — powyżej 130 punktów, złote — powyżej 150 punktów.

Wykaz nagrodzonych parostków przedstawia się, jak następuje:

a) **Klasyfikacja ogólna**.

Medal złoty:

1. Nr. 314 (punktów 178,8). 9.VIII. 1932. Brzyska Wola, pow. Łańcut, woj. Lwów. Alfred hr. Potocki.

2. Nr. 164 (punktów 164,5). 4.X. 1912. Sturżno Wschodnie, pow. Opoczno, woj. Kielce. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Herman Knothe. Hodowca p. Aleksander Knothe.

3. Nr. 286 (punktów 164,1). 8.V. 1901. Toporów, pow. Kamionka Strumiłowa, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum Klub Myśliwski „Ponowa", Lwów. Hodowca hr. Badeni. Myśliwy p. Władysław Chomicki.

4. Nr. 1053 (punktów 162,5). IX. 1926. Bachów-Iskań, pow. Przemyśl, woj. Lwów. P. Leon Kiszakiewicz.

5. Nr. 503 (punktów 159). 1921. Brzeżany, pow. Tarnopol, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum Klub Myśliwski „Ponowa". Hodowca hr. Potocki. Myśliwy p. Konrad Małaczyński.

6. Nr. 315 (punktów 158). 20.VIII. 1932. Brzyska Wola, pow. Łańcut, woj. Lwów. Właściciel trofeum i hodowca Alfred hr. Potocki. Myśliwy Roman hr. Potocki.

7. Nr. 500 (punktów 157,1). 15.VII. 1933. Pieniaki, pow. Brody, woj. Tarnopol. Właściciel trofeum i hodowca p. Stanisław Cieński. Myśliwy Adam baron Heydel.

8. Nr. 476 (punktów 156,7). 2.VII.1927. Biedrusko, pow. Poznań, woj. Poznań. Właściciel trofeum i myśliwy gen. Kazimierz Raszewski. Hodowca D. O. K. VII.

9. Nr 1052 (punktów 154). VII. 1911. Łopusznica pow. Dobromil, woj. Lwów. p. Leon Kiszakiewicz.

Medal srebrny:

10. Nr. 204 (punktów 147,9). 31.VII. 1932. Książ Wielki, pow. Miechów, woj. Kielce. Aleksander margr. Wielopolski.

11. Nr. 220 (punktów 145,4). 5.VI. 1932. Gościeradów, pow. Janów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy p. Stanisław Meyer. Hodowca Gościeradowskie Kółko Myśliwskie.

12. Nr. 275 (punktów 145). 4.VIII. 1928. Babica, pow. Rzeszów, woj. Lwów. P. Joachim Jarochowski.

13. Nr. 281 (punktów 143,3). 29.VI.1933. Babica pow. Rzeszów, woj. Lwów. P. Joachim Jarochowski.

14. Nr. 467 (punktów 143). 5.IX. 1926. Nadleśnictwo Kąty, pow. Oborniki, woj. Poznań. Właściciel trofeum i myśliwy p. Stefan Muszyński. Hodowca Lasy Państwowe.

15. Nr. 434 (punktów 142,2). 20.V. 1915. Posadowo, pow. Nowy Tomyśl, woj. Poznań. Stanisław hr. Rorzbok-Łącki.

16. Nr. 206 (punktów 141,2). 1932. Książ Wielki, pow. Miechów, woj. Kielce. Aleksander margr. Wielopolski.

17. Nr. 166 (punktów 139,2). 14.VI.1924. Niekłan. pow. Końskie, woj. Kielce. Józef hr. Plater.

18. Nr. 282 (punktów 138,1). 20.VII. 1931. Babica, pow. Rzeszów, woj. Lwów. Właściciel trofeum i hodowca p. Joachim Jarochowski. Myśliwy p. Wiktor Rado.

19. Nr. 217 (punktów 137,1). 31.VII. 1931. Żyrzyn, pow. Puławy, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy inż. Konstanty Komierowski. Hodowca p. Stanisław Wessel.

20. Nr. 205 (punktów 137). 1932. Książ Wielki, pow. Miechów, woj. Kielce. Aleksander margr. Wielopolski.

21. Nr. 203 (punktów 136,7). 13.V. 1930. Chroberz, pow. Pińczów, woj. Kielce. Właściciel trofeum i hodowca Aleksander margr. Wielopolski. Myśliwy Paweł hr. Potocki.

22. Nr. 1040 (punktów 135,4). 1932. Gościeradów, pow. Janów, woj. Lublin. Właściciel trofeum i myśliwy p. Mieczysław Hofman. Hodowca Gościeradowskie Kółko Myśliwskie.

Rogacz Alfreda hr. Potockiego. I miejsce na pokazie.

23. Nr. 332 (punktów 134,8). 2.VI. 1895. Kazimierz Biskupi, pow. Konin, woj. Łódź. Właściciel trofeum i myśliwy Stanisław hr. Rorzbok-Łącki. Hodowca p. Mańkowski.

24. Nr. 178 (punktów 134,6). 1933. Sichów, pow. Stopnica, woj. Kielce. Właściciel trofeum i hodowca Maciej ks. Radziwiłł. Myśliwy Krzysztof ks. Radziwiłł.

25. Nr. 202 (punktów 134,5). 15.V. 1930. Chroberz, pow. Pińczów, woj. Kielce. Właściciel trofeum i hodowca Aleksander margr. Wielopolski. Myśliwy Paweł hr. Potocki.

26. Nr. 167 (punktów 133,8). 8.IX. 1923. Niekłań, pow. Końskie, woj. Kielce. Józef hr. Plater.

27. Nr. 1090 (punktów 132,6). IX.1898. Bolechów, pow. Dolina, woj. Stanisławów. Właściciel trofeum p. Leon Kiszakiewicz. Hodowca baron Liebig. Myśliwy p. Wł. Kiszakiewicz.

28. Nr. 195 (punktów 132,3). 1927. Chroberz, pow Pińczów, woj. Kielce. Aleksander margr. Wielopolski.

29. Nr. 333 (punktów 132,3). 2.V. 1928. Wola Błędowa, pow. Brzeziny, woj. Łódź. P. Cezary Ramisch.

b) Inne.

Żeton złoty:

1. Kpt. Józef Wł. Kobylański: za zbiór odznak myśliwskich.
2. Andrzej ks. Lubomirski: za zbiór kamyków z żołądków głuszców i cietrzewi.
3. Firma „Pocisk": za całokształt pracy nad udoskonaleniem naboju śrutowego.
4. P. Bronisław Kuliński: za znakomicie wykonane i przystosowane do indywidualnych potrzeb kolby do strzelb.
5. Mieczysław hr. Kwilecki: za fragment czaszki dzika (anorm. dwie szable z jednej strony). Nr. kat. 647.
6. Jerzy hr. Jezierski: za fragment czaszki dzika (anorm.: — jedna szabla normalna, druga schorzała, skręcona w obwarzanek). Nr. kat. 748.
7. P. Stanisław Biliński: za cietrzewia albinosa Nr. kat. 864.
8. Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Prof. Ignacy Mościcki: za orła. Nr. kat. 872.
9. P. Mieczysław Kruszewski: za orła cesarskiego. Nr. kat. 873.
10. Zarząd Rezydencji Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w Spale: za orła. Nr. kat. 875.
11. Por. Władysław Krotkiewski: za myszołowa albinosa. Nr. kat. 879.
12. P. Roman Lasocki: Za czaszkę tura. Nr. kat 1112.
13. Zdzisław hr. Tarnowski: za czaszkę tura. Nr. kat. 1113.
14. P. Józef Skrzypek: za zbiór bataljonów. Nr. kat. 891—892.
15. P. Erazm Balicki: za nura. Nr. kat. 884.
16. P. Bogusław Stamirowski: za raroga. Nr. kat. 880.

Żeton srebrny:

1. Polskie Towarzystwo Łowieckie: za czarnego wilka. Nr. kat. 838.
2. Adam hr. Starzeński: za bażanta. Nr. kat. 869.
3. P. Antoni Figielski: za orła. Nr. kat. 876.
4. P. Jerzy Dylewski: za kaczkę albinosa. Nr. kat. 882.

Żeton bronzowy:

1. Dyrekcja Lasów Państwowych w Wilnie: za bielaka. Nr. kat. 841.
2. Dyrekcja Lasów Państwowych w Wilnie: za bielaka. Nr. kat. 842.
3. P. Władysław Gieysztor: za bielaka. Nr. kat. 843.
4. P. Władysław Gieysztor: za pardwę. Nr. kat. 867.
5. St. hr. Rorzbo'k-Łącki: za kaczkę. Nr. kat. 883

W SPRAWIE ODBIORU ODZNACZEŃ Z III POKAZU TROFEÓW ŁOWIECKICH

Komitet organizacyjny III Pokazu trofeów łowieckich zawiadamia Panów Wystawców, którym zostały przyznane za eksponaty odznaczenia, że odbierać je mogą w biurze Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich (Nowy Świat 35) za wpłatą:

za tarcze złote zł. 16; — srebrne zł. 14; — bronzowe zł. 13;
za medale złote zł. 12; — srebrne zł. 10; — bronzowe zł. 9.
za żetony złote zł. 12; — srebrne zł. 10; — bronzowe zł. 9.

Dyplomy będą wydawane bezpłatnie.

DOBRE I ZŁE.

W ostatnich tygodniach uczynił się ruch łowiecki w prasie stołecznej, a nawet prowincjonalnej, bez względu na zabarwienie polityczne.

Podobnie wyraźnego i nawet, jak dotąd, trwałego zainteresowania się redakcyj poszczególnych czasopism i dzienników łowiectwem nie notowaliśmy dawno, a właściwie, można powiedzieć, nigdy.

Oczywiście złożyły się na to różne przyczyny, toteż pobudek tego zainteresowania należy szukać w rozmaitych źródłach „podniety". W pierwszym rzędzie kongres warszawski Międzynarodowej Rady Łowieckiej poruszył opinję prasy i jej łowiecką ospałość najskuteczniej. Bądź co bądź był to w ostatnich latach najbardziej doniosły fakt z życia łowieckiego nietylko Polski, ale wielu krajów, trzeba bowiem pamiętać, że do M. R. Ł. należy dziś około 60 narodów świata i że niewątpliwie wiele z nich pragnęłoby gościć u siebie ostatni kongres (t. zw. 3-sesję, z których dwie pierwsze odbyły się w Paryżu, oficjalnej siedzibie Rady). Skoro jednak nasz kraj został wybrany najpierwej na zjazd, jaki odbył się poza granicami Francji, już przez to samo działalność M. R. Ł. zasłużyła na najbardziej szeroki oddźwięk w prasie polskiej, przez co również spopularyzowaną została u nas odrazu sama idea łowiectwa, jego znaczenie gospodarcze i prace, dotyczące ochrony gatunków łownych. Ten ostatni temat stanowi bowiem jedną z najważniejszych trosk i wytycznych programu działalności M. R. Ł.

Tak, czy owak — ruszyliśmy z miejsca. Nie poprzestaliśmy jednak w prasie ogólnej na suchych komunikatach, oznajmiających o samym kongresie w Warszawie i przyjęciu gości, aż do urządzonych dla nich na zakończenie zjazdu polowań. Zaczynamy gdzieniegdzie potrochu, ale stale, pisać coś-niecoś o łowiectwie i o sprawach z niem związanych. I w tem widzę dla przyszłości i rozwoju polskiego łowiectwa dużą pomoc. O nic innego nie chodzi, lecz tylko o zrozumienie samych idei przez jak najszerszy odłam społeczeństwa.

Trzeba podkreślić, że wielki, urzędowy dziennik, jakim jest „Gazeta Polska" w dn. 21 kwietnia wydrukował artykuł „Prasa a łowiectwo", którego autor stara się, pobudzić prasę polską w kierunku poznania walorów łowiectwa i konieczności mówienia o niem. I ten więc może atut zaważył.

P. A. T. rozsyłał komunikaty ze zjazdu i organizacji reprezentacyjnych polowań w związku z obecnością przedstawicieli 14-stu narodów na kongresie. Podkreślono znaczenie propagandowo-turystyczne polowań, które w tym momencie przestały być martwym plakatem, wykonanym w drukarni.

Tygodnik Illustrowany poświęcił w dniu 22 kwietnia cały numer polskiemu łowiectwu, oznajmiając o jego znaczeniu i roli w życiu gospodarczem, przedstawiając także historję i zdobycze pracy naszego Związku.

Lecz, powtarzam, nie skończyło się tylko na tej rzeczywiście gorącej i ważnej chwili zjazdowej. Prasa mówi o łowiectwie dalej i bardziej samorzutnie. Ukazują się sporadycznie wzmianki o znaczeniu propagandowem z zakresu ochrony zwierzyny łownej; na temat wyjątków z prawa łowieckiego (czasów ochronnych, które należy przestrzegać); znaczenia świeżo zakończonego (3 maja) III Pokazu trofeów łowieckich, jako czynnika przyrodniczo-dydaktycznego dla szerszego ogółu; omawia się znaczenie hodowli psów myśliwskich, premjowane okazy na próbach polowych i t. d.

Jednem słowem łowiectwo dochodzi w prasie ogólnej do głosu, zaczyna się o niem myśleć i rozumieć jego wartość.

Nie ustańmy w tem! Lecz jest to właśnie najpilniejszy moment, w którym powinna za wszelką cenę działać najmocniej i planowo Komisja propagandowa Związku i ułatwić kolportaż wiadomości o łowiectwie. Gdyby tak się nie stało, byłoby to błędem nie do darowania.

— W Nr. 13 „Łow. Pol.", w rubryce niniejszej opisywałem narodziny nowej placówki publicystycznej w dziale łowiectwa — „stałego", jak głosiła zapowiedź, dodatku łowieckiego w dzienniku „Polska Zbrojna".

Ponieważ okoliczności tak się złożyły, że dopiero po kilku tygodniach od daty ukazania się pierwszego dodatku w „Pol. Zbr." mogłem podzielić się z kolegami-myśliwymi tą niewątpliwie sympatyczną i miłą wiadomością, a był to ciągle jeszcze ten Nr. 1 — jedyny dodatek, wyraziłem już wtedy żal, że tak mało redakcja „Polski Zbrojnej" liczy się z własną zapowiedzią o stałości zainicjowanego „Łowiectwa". Zapewne — lepszy rydz, niż nic, ale mimo wszystko pismo stołeczne powinno oceniać głębiej upodobania i potrzeby tej czy innej grupy swoich czytelników, dla której postanowiono coś specjalnego redagować.

Okazało się, że nietylko dwa tygodnie, skromnie przezemnie

żądane, ale nawet okrągły miesiąc nie stał się unormowaną przerwą pomiędzy jednym, a drugim dodatkiem.

Oto następne „Łowiectwo" „Polski Zbrojnej" ukazało się dopiero 12 b. m. (pierwsze 5.4 b. r.) i to odrazu w objętości zmniejszonej o połowę od dodatku inauguracyjnego!

A więc to pachnie sporadycznością tylko?... Przyznam się, że wielki zawód mnie spotkał i jeszcze większy żal ogarnął do redaktorów Polski Zbrojnej. Myślę, że i koledzy — myśliwi, jej czytelnicy, doznają tych samych uczuć. Wątpię także, czy na jednej kolumnie druku uda się jej redaktorowi, p. Dylewskiemu, czy komukolwiek innemu, prowadzić dodatek łowiecki z korzyścią dla czytelników.

Nowy ten dodatek przynosi jedynie krótkie opisy-sprawozdania z odbytego w Warszawie kongresu M. R. Ł. i III Pokazu trofeów łowieckich — 2 fotografje i z werwą napisaną nowelkę — żart myśliwski p. J. Słupskiego p. t. „Gruba Berta."

WUZET.

DOROCZNY POKAZ PSÓW RASOWYCH.

Sekcja Chowu Psów Rasowych Centr. Komitetu do spraw Hodowli Drobiu w Polsce z siedzibą w Warszawie, wspólnie z Towarzystwem Hodowli Psów Myśliwskich, urządza w dn. 9, 10 i 11 czerwca r. b. przy ul. Bagatela 3, doroczny Pokaz psów rasowych: myśliwskich, obronnych i pokojowych.

Pokaz obejmować będzie następujące działy:

1) Psy myśliwskie: a) Wyżły, b) Ogary, c) Charty, d) Jamniki, e) Spaniele, f) Foksterjery i inne.

2) Psy do stróżowania i obrony: a) Owczarki, b) Airedale Terjery, c) Dobermany, d) Bernardy, e) Wodołazy, f) Dogi i inne.

Psy pokojowe: a) pekińskie, b) japońskie, c) pinczerki, d) pokojowe terriery i t. d.

Nadto przez cały czas Pokazu będą wystawione:

Przybory do hodowli i tresury psów.

Pokarm i środki lecznicze.

Literatura, fotografje, tablice etc.

Pokaz powyższy ma na celu dokonanie przeglądu psów rasowych przez najwybitniejszych znawców sportu kynologicznego w Polsce i zaznajomienia szerokich warstw z postępami w tej dziedzinie.

Jako nagrody dla wystawców przeznaczono: dyplomy na medale złote, srebrne i bronzowe, oraz listy pochwalne. Nadto będą wydane cenne nagrody pamiątkowe, ofiarowane przez Komitet Pokazu i poszczególne osoby, którym leży na sercu sprawa podniesienia hodowli psów w Polsce. Psy wystawione w różnych klasach mogą być kilkakrotnie nagradzane.

Aby zawczasu zorjentować się w ilości zgłoszeń, Komitet Pokazu uprasza o nadsyłanie wypełnionych deklaracyj do dn. 1 czerwca r. b. pod adresem biura Komitetu Pokazu, który mieści się w Warszawie przy ul. Kopernika 30, tel. 201-38.

ODCZYT KYNOLOGICZNY.

Przypominamy, że w dniu 24 b. m. o godz. 19-ej w lokalu Polskiego Towarzystwa Łowieckiego (Nowy Świat 35) zostanie wygłoszony przez dr. J. Bielawskiego odczyt p. t. „Fieldtrialsy, a jesienne próby polowe", poczem zostanie otwarta na ten temat dyskusja.

Członkowie związkowych stowarzyszeń, interesujący się hodowlą psów myśliwskich, proszeni są o przybycie na zebranie z prawem zabierania głosu w dyskusji.

Wejście bezpłatne.

KOMITET REDAKCYJNY: K. Czampe, J. Dylewski, W. Garczyński, B. Gędziorowski, J. Gieysztor, I. Grymiński, Wł. Janta-Połczyński, St. Kamocki, W. Kiltynowicz, Z. Kleszczyński, H. Knothe, J. W. Kobylański, Wł. Korsak, St. Leski, E. Niezabitowski, M. hr. Potocki, A. hr. Rzewuski, gen. St. Skrzyński, Wł. Słonczyński, W. Szperling, K. Świderski, B. Świętorzecki, Wł. Zabiełło, St. Zaborowski i J. Żabiński.

ŚCISŁY KOMITET REDAKCYJNY: Jerzy Dylewski, Walenty Garczyński i Władysław Zabiełło.

Redaktor odpowiedzialny: Walenty Włodzimierz Garczyński. Wydawca: Polski Związek Stowarzyszeń Łowieckich.

PRENUMERATA: Zgóry za kwartał zł. 7.50; za pół roku zł. 15; za rok zł. 28. — Miesięcznie 2.50. — Numer pojedyńczy — 1 zł. Numer ozdobny 1 zł. 50 gr. Za numery, które wyszły przed zapłaceniem, liczymy po 1 zł. Za zmianę adresu 50 gr. Za numer reklamowany w przeciągu miesiąca — 25 gr.

CENY OGŁOSZEŃ: Milimetr za tekstem 60 gr. Cała strona — 300 zł.; 1/2 — 150 zł.; 1/4 — 75 zł.; 1/8 — 40 zł. Przed tekstem — 50% drożej. Za zastrzeżone miejsca dopłaca się 25%.

Drobne ogłoszenia — płatne zgóry — po 10 gr. za wyraz; handlowe po 20 gr.; grube litery — po 20 gr.; najmniejsze ogł. — 2 zł. Znaki pisarskie liczą się za wyrazy.

W numerach ozdobnych: Za tekstem 1 milim. 90 gr. Cała strona 450 zł.; 1/2 — 225 zł.; 1/4 — 115 zł.; 1/8 — 60 zł. Przed tekstem 50% drożej. — Za zastrzeżone miejsca dopłaca się 25%. — Agentom nie wolno pobierać zaliczek.

Rękopisów redakcja nie zwraca i zastrzega sobie prawo czynienia zmian i skrótów w nadsyłanych artykułach, oraz decyzji co do terminu ich umieszczenia. Prosimy o nadsyłanie rękopisów wyłącznie pod adresem redakcji.

Redaktor przyjmuje rozmowy telefoniczne oraz interesantów w swem mieszkaniu prywatnem (Kredytowa 18 m. 3, tel. 604-25), codziennie, prócz sobót, między 4-ą i 5-ą pop.; w redakcji — w poniedziałki od 6-ej do 7-ej pop. — Biuro czynne od 9 do 3-ej i od 5-ej do 7-ej wiecz., w sobotę do godz. 3-ej.

Zarząd i Sekretarjat Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich tel. 6 66-15.

ADRES: NOWY ŚWIAT 35. TELEFON REDAKCJI I ADMINISTRACJI 607-98. KONTO P. K. O. Nr. 8082.

NASTĘPUJĄCE DZIEŁA są do nabycia w administracji i z ustępstwem 15% rabatu dla prenumeratorów „ŁOWCA POLSKIEGO":

1. **Bażant łowny** — C. Cronau . . . . zł. 3.—
2. **Choroby zwierzyny łownej** — Inż. Leona Ossowskiego . . . . zł. 2.—
3. **Czy możliwe jest obecnie i jaką drogą odrodzić wymierającego żubra** d-ra K. Wróblewskiego zł. 4.60
4. **Ekonomiczne znaczenie łowiectwa dla naszego kraju** — F. Rożyńskiego i d-ra E. Schechtla zł. 2.—
5. **Estetyka łowiecka** — Wł. Janty-Połczyńskiego zł. 2.—
6. **Św. Eustachy** — Wł. Janty-Połczyńskiego . zł. 3.—
7. **Głuszec** — Monografja Bolesława Świętorzeckiego zł. 2.40
8. **Hodowca a myśliwy** Ernesta hr. Sylva Tarouca zł. 3.—
9. **Hodowla bażantów** — dyr. Henryka Kemmera zł. 3.—
10. **Humor i łacina myśliwska** J. Wł. Kobylańskiego zł. 1.50
11. **Jak powstał w odrodzonej Polsce pierwszy zwierzyniec w Warszawie**—J. Wł. Kobylańskiego zł. 3.—
12. **Jak unikać wypadków z bronią** — J. Sztolcmana . . . . zł. 0.25
13. **Jarząbek**—Monografja Ottona Pereświet-Sołtana zł. 1.—
14. **Kalendarz Myśliwski** na 1931, 1932 i 1933 rok po zł. 2.—
15. **Kalendarz Myśliwski** — na 1934 rok . zł. 3.—
16. **Karczma pod wilkiem**—Wł. Janty-Połczyńskiego zł. 1.50
17. **Krótki praktyczny podręcznik tresury psa myśliwskiego** — K. Zarubina . . . . zł. 2.—
18. **Kruk** — Monografja K. hr. Wodzickiego . . zł. 4.50
19. **Lis** — Monografja Jerzego Dylewskiego . . zł. 3.—
20. **Myślistwo z ogary** — Jana br. Ostroroga . zł. 1.50
21. **Nad nilem niebieskim** — Jana Sztolcmana zł. 6.—
22. **Nasze psy** — St. Błockiego (bez rabatu) . . zł. 7.—
23. **Nasze skrzydlate drapieżniki**— Monografja Wł. Gürtlera . . . . zł. 2.30
24. **Obrazki łowieckie** — E. hr. Krasińskiego zł. 3.—
25. **O świcie** — Al. Janty-Połczyńskiego . . zł. 4.—
26. **O dawnym i obecnym zwierzyńcu w Krakowie** — J. Wł. Kobylańskiego. . . . zł. 1.50
27. **O zwierzyńcu w Częstochowie, Grodnie Katowicach Krakowie i Lesznie** — J. Wł. Kobylańskiego . . . . zł. 1.—
28. **Podręcznik do zbierania i konserwowania zwierząt** — d-ra Wł. Polińskiego — zeszyt I — 1.40, zeszyt II—zł. 2.50, zeszyt III—zł. 1.20 zeszyt IV—zł. 0.50, zeszyt V—zł. 1.—, zeszyt VI—zł. 2.— zeszyt VII—zł. 2.— . . . . komplet zł. 10.60
29. **Przepisy: O broni, Amunicji i Materjałach Wybuchowych: łowieckie**—H. Maletza zł. 2.50
30. **Polująca pani**—Wł. Janty-Połczyńskiego zł. 3.50
31. **Ramoty myśliwskie** Wł. Janty-Połczyńskiego zł. 3.—
32. **Skowronek**—K. hr. Wodzickiego . . zł. 3.60
33. **Szczęśliwe dni** Stefana br. Badeniego bez rab. zł. 18.—
34. **Wabienie wilków**—Ottona Pereświet-Sołtana zł. 0.75
35. **W cesarstwie Menelika** Cz. Odrow.-Pieniąż. zł. 3.—
36. **Wilk**—Monografja Bolesława Świętorzeckiego zł. 3.—
37. **W polu i w lesie**—Wł. Gürtlera . . zł. 1.—
38. **W stepach i puszczach** Wł. Czerniejewskiego zł. 1.—
39. **Z psami**—St. Z. . . . . zł. 1.—
40. **Żubr** Historja, obyczaje i przyszłość J. Sztolcmana zł. 3.30
41. **Żywienie jeleni i sarn** d-ra Maxa Neumeistera zł. 1.20

Za przesyłkę poleconą (przy wpłacie z góry) dolicza się zł. 1.—
Za zaliczeniem pocztowem — najmniejsza dopłata zł. 1.50

Zakł. Druk. F. Wyszyński i S-ka, Warszawa